

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind distribuția de asigurări

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. – Domeniul de aplicare

(1) Prezenta lege reglementează:

- a) activitatea de distribuție a produselor de asigurare și reasigurare, denumită în continuare *activitate de distribuție*;
- b) organizarea și funcționarea distribuitorilor de asigurări și reasigurări, supravegherea activității de distribuție și a altor activități conexe acesteia;
- c) înregistrarea intermediarilor, inclusiv autorizarea sau avizarea acestora, la Autoritatea de Supraveghere Financiară, denumită în continuare *A.S.F.*

(2) Prezenta lege se aplică persoanelor fizice, indiferent de regimul fiscal în vigoare, sau persoanelor juridice:

- a) stabilite sau care doresc să se stabilească pe teritoriul României pentru a desfășura activitate de distribuție;
- b) care desfășoară sau care doresc să desfășoare activitate de distribuție pe teritoriul României;
- c) care au sediul sau domiciliul în România și intenționează să se stabilească ori să desfășoare activitate de distribuție în alte state membre.

(3) În sensul prezentei legi, prin *consumator* se înțelege numai persoana fizică, potrivit legislației naționale aplicabile, iar prin *client* se înțelege atât consumatorul cât și clientul persoană juridică.

Art. 2. – Excluderi

(1) Sunt exceptați de la aplicarea dispozițiilor prezentei legi intermediarii de asigurări auxiliare care desfășoară activitate de distribuție în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) asigurarea este complementară bunului oferit de un furnizor sau serviciului oferit de un prestator, în cazul în care asigurarea respectivă oferă acoperire pentru una dintre următoarele:

(i) riscul de defectare, pierdere sau avariere a bunului ori riscul de nefolosire a serviciului, care se preconizează a fi utilizat la un anumit moment;

(ii) avarierea sau pierderea bagajelor ori alte riscuri legate de o călătorie rezervată prin prestator;

b) valoarea primei pentru produsul de asigurare, calculată pro-rata pe bază anuală, nu depășește echivalentul în lei al sumei de 600 EUR;

c) prin excepție de la lit. b), atunci când asigurarea este complementară unui serviciu prevăzut la lit. a), iar durata serviciului este mai mică sau egală cu 3 luni, valoarea primei plătite pe persoană nu depășește echivalentul în lei al sumei de 200 EUR.

(2) Asigurătorii sau intermediarii de asigurări care desfășoară activitate de distribuție prin intermediari de asigurări auxiliare exceptați de la aplicarea prezentei legi, conform alin. (1), respectă următoarele cerințe:

a) pun la dispoziția clientului, înainte de încheierea contractului, următoarele:

(i) date privind identitatea, denumirea/numele și adresa asigurătorului sau intermediarului respectiv;

(ii) informații despre procedurile prevăzute la art. 4 alin. (20);

(iii) documentul de informare standardizat prevăzut la art. 14 alin. (6);

(iv) alte informații potrivit prevederilor legale.

b) instituie politici scrise, potrivit principiului proporționalității, pentru respectarea:

(i) măsurilor stabilite potrivit art. 4 alin. (21);

(ii) prevederilor art. 12 alin. (1) – (5) și art. 16;

(iii) cerințelor și nevoilor clienților, înainte de propunerea unui contract.

(3) Prezenta lege nu se aplică activităților de distribuție pentru riscuri și angajamente situate în afara statelor membre.

(4) Prezenta lege nu afectează dreptul intern referitor la activitatea de distribuție desfășurată de societățile sau de intermediarii stabiliți într-un stat terț și care desfășoară activitate pe teritoriul României în baza principiului libertății de a presta servicii, cu condiția garantării unui tratament egal pentru toate persoanele care desfășoară sau care sunt autorizate să desfășoare activități de distribuție în piața respectivă.

(5) Prezenta lege nu reglementează activitățile de distribuție de asigurări sau reasigurări desfășurate în state terțe.

Art. 3. – Definiții

(1) În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos semnifică, după cum urmează:

1. *acționar sau asociat semnificativ* – persoană care, nemijlocit și singură ori prin intermediul sau în legătură cu alte persoane fizice ori juridice deține o participație calificată;

2. *asigurător* – o societate de asigurare în sensul definiției prevăzute la art. 1 alin. (2) pct. 3 și 4 din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare și care desfășoară activități de distribuție de asigurări și reasigurări, potrivit pct. 9 și 10;

3. *autorități competente* – autoritățile din statele membre abilitate prin acte cu putere de lege sau acte administrative să înregistreze și/sau să supravegheze după caz intermediarii de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare din statele respective;

4. *conducere* – organul de conducere, de administrare sau de control al societăților și intermediarilor principali, cu particularitățile sistemului unitar sau dualist după caz, potrivit Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare; în cazul intermediarilor principali, instituții de credit sau firme de investiții, potrivit definiției prevăzute la art. 4 alin. (1) pct. 1 și 2 din Regulamentul nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012, prin conducere se înțelege persoana/persoanele cu atribuții de conducere a activității de distribuție care fac parte din organul de conducere;

5. *consultanță* – furnizarea unei recomandări personalizate unui client sau potențial client, la cererea acestuia sau la inițiativa distribuitorului de asigurări, în legătură cu unul sau mai multe contracte de asigurare;

6. *distribuitor de asigurări* – intermediar de asigurări, intermediar de asigurări auxiliare sau asigurător;

7. *distribuitor de reasigurări* – intermediar de reasigurări sau reasigurător;

8. *distribuitor* – persoanele prevăzute la pct. 6 și 7;

9. *distribuție de asigurări* – activitatea care constă în consultanță cu privire la contracte de asigurare, propunerea de astfel de contracte sau desfășurarea altor acțiuni premergătoare în vederea încheierii unor astfel de contracte, în încheierea unor astfel de contracte sau în asistență pentru gestionarea sau derularea unor astfel de contracte, în special în cazul unei solicitări de despăgubiri, inclusiv furnizarea de informații privind unul sau mai multe contracte de asigurare în conformitate cu criteriile selectate de clienți pe un site sau prin alte mijloace de comunicare și alcătuirea unui clasament al produselor de asigurare, inclusiv comparații de preț și de produse, sau o reducere la o primă, în cazul în care clientul are posibilitatea de a încheia în mod direct sau indirect un contract de asigurare prin utilizarea unui site sau a altor mijloace de comunicare;

10. *distribuție de reasigurări* – activitatea care constă în consultanță cu privire la contracte de reasigurare, propunerea de astfel de contracte sau desfășurarea altor acțiuni premergătoare în vederea încheierii unor astfel de contracte, în încheierea unor astfel de contracte sau în asistență pentru gestionarea sau derularea unor astfel de contracte, în special în cazul unei solicitări de despăgubire, inclusiv în cazul în care sunt desfășurate de un reasigurător fără intervenția unui intermediar de reasigurări;

11. *intermediar de asigurări* – persoană fizică sau juridică, alta decât o societate sau angajații acesteia și alta decât un intermediar de asigurări auxiliare, care inițiază sau desfășoară activitate de distribuție de asigurări, în schimbul unei remunerații;

12. *intermediar de asigurări auxiliare* – persoană fizică sau juridică, alta decât o instituție de credit sau o firmă de investiții în sensul definiției de la art. 4 alin. (1) pct. 1 și 2 din Regulamentul nr. 575/2013, care inițiază sau desfășoară, în schimbul unei remunerații, activități de distribuție de asigurări în mod auxiliar, cu îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

a) să nu desfășoare activitatea de distribuție de asigurări ca activitate profesională principală;

b) să distribuie numai produse de asigurare care sunt complementare unui bun sau serviciu;

c) produsele de asigurare în cauză exclud riscurile din asigurările de viață și de răspundere civilă, cu excepția cazului în care acoperirea unor astfel de riscuri este complementară bunului sau serviciului oferit ca parte a activității sale profesionale principale;

13. *intermediar de reasigurări* – persoană fizică sau juridică, alta decât un reasigurător sau angajații acestuia, care inițiază sau desfășoară activitate de distribuție de reasigurări, în schimbul unei remunerații;

14. *intermediar* – persoanele prevăzute la pct. 11 și 13;

15. *intermediar principal* – intermediar, persoană juridică, ce desfășoară activitate de distribuție ulterior obținerii autorizării de către A.S.F. și instituțiile de credit sau firmele de investiții potrivit definiției de la art. 4 alin. (1) pct. 1 și 2 din Regulamentul nr. 575/2013 care obțin avizul A.S.F. pentru desfășurarea activității de distribuție;

16. *intermediar secundar* – intermediar sau intermediar de asigurări auxiliare, persoană fizică sau juridică, înregistrată la A.S.F., care desfășoară activitate de distribuție sub deplina răspundere a unui intermediar principal sau a uneia sau mai multor societăți, după caz, și instituțiile de credit sau firmele de investiții potrivit definiției de la art. 4 alin. (1) pct. 1 și 2 din Regulamentul nr. 575/2013 care desfășoară activitate de distribuție sub deplina răspundere a uneia ori mai multor societăți, după caz;

17. *loc principal de desfășurare a activității* – reședința sau sediul central, după caz, de unde este condusă activitatea principală a intermediarilor și a intermediarilor de asigurări auxiliare;

18. *participație calificată* – deținerea directă sau indirectă din drepturile de vot sau acțiunile ori părțile sociale care, cumulat, reprezintă cel puțin 10% din capitalul social al unui distribuitor ori îi conferă acesteia cel puțin 10% din totalul drepturilor de vot în adunarea generală a acționarilor ori asociaților;

19. *prevederi legale*:

a) prezenta lege și reglementările emise de A.S.F. în aplicarea acesteia, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I;

b) actele sau regulamentele delegate, standardele tehnice de reglementare, cele de aplicare, actele de punere în aplicare, și alte acte emise de Comisia Europeană sau de Consiliul și Parlamentul European, cu aplicabilitate directă în statele membre;

20. *principiul documentării* – principiu potrivit căruia procesele desfășurate de distribuitori, inclusiv cel decizional, și procesul de supraveghere realizat de A.S.F. sunt fundamentate prin documente justificative;

21. *principiul proporționalității* – principiu care are în vedere natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activității desfășurate de distribuitori;

22. *principiul raționamentului calificat* – principiu potrivit căruia se formează opinii și se adoptă decizii pe baza unor seturi de criterii și a experienței proprii în ceea ce privește activitatea distribuitorilor, cum ar fi politicile aplicate, cultura riscului, prudențialitatea;

23. *produs de investiții bazat pe asigurări* – un produs de asigurare care oferă o valoare la scadență sau o valoare de răscumpărare care este expusă, parțial sau integral, direct sau indirect, fluctuațiilor pieței și care exclude:

a) produsele de asigurare generală prevăzute la anexa nr. 1, secțiunea A și secțiunea B la Legea nr. 237/2015;

b) contractele de asigurare de viață în cadrul cărora beneficiile menționate se plătesc numai după deces sau în caz de incapacitate cauzată de vătămare, boală sau invaliditate;

c) produsele de pensii recunoscute potrivit Legii nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legii nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările și completările ulterioare, având drept scop principal asigurarea unui venit la pensie și care îi conferă participantului dreptul la anumite beneficii, potrivit legislației privind pensiile private;

d) sistemele de pensii ocupaționale recunoscute oficial care intră sub incidența legislației aplicabile;

e) produselor de pensii individuale, în cazul în care contribuția financiară este suportată de angajator, iar acesta sau angajatul nu poate alege produsul de pensii sau furnizorul;

24. *reasigurător* – o societate de reasigurare în sensul definiției de la art. 1 alin. (2) pct. 45 din Legea nr. 237/2015 și care desfășoară activități de distribuție de reasigurări, potrivit pct. 10;

25. *remunerație* – comision, onorariu, cost sau alt tip de plată, inclusiv beneficiu economic sau alt avantaj ori stimulent financiar sau nefinanciar, oferit sau acordat pentru activitățile de distribuție;

26. *societăți* – asigurător, reasigurător sau asigurător mixt, în sensul definiției de la art. 1 alin. (2) pct. 56 din Legea nr. 237/2015 care desfășoară activități de distribuție;

27. *stat membru de origine*:

a) statul membru în care se află domiciliul intermediarului persoană fizică;

b) statul membru în care se află sediul social al intermediarului persoană juridică sau statul membru în care se află sediul central al acestuia în cazul în care nu are sediu social în conformitate cu dreptul intern aplicabil;

28. *stat membru gazdă* – statul membru, altul decât statul membru de origine, în care un intermediar deține o sucursală sau în care prestează servicii;

29. *sucursală* – agenție sau reprezentanță permanentă a unui intermediar, fără personalitate juridică, ce se află pe teritoriul unui alt stat membru decât statul membru de origine;

30. *suport durabil* – instrument care:

a) permite clientului stocarea informațiilor care îi sunt adresate personal, astfel încât acestea să poată fi consultate ulterior pentru o perioadă de timp adaptată scopului acestora;

b) permite reproducerea exactă a informațiilor stocate.

(2) În sensul alin. (1) pct. 9 și 10, următoarele activități sunt excluse ca fiind activități de distribuție:

a) furnizarea ocazională a informațiilor în contextul unei alte activități profesionale în care furnizorul se limitează la aceasta, fără să acorde asistență unui client în vederea încheierii sau executării unui contract de asigurare sau reasigurare;

b) gestionarea cererilor de despăgubire ale unei societăți cu titlu profesional și evaluarea și regularizarea/instrumentarea daunelor;

c) simpla furnizare de date și informații privind potențialii contractanți, către intermediari sau societăți, dacă furnizorul se limitează la aceasta, fără să acorde asistență în vederea încheierii unui contract de asigurare sau reasigurare;

d) simpla furnizare de informații despre produse de asigurare sau reasigurare, despre intermediari sau societăți unor potențiali contractanți, dacă furnizorul se limitează la aceasta, fără să acorde asistență în vederea încheierii unui contract de asigurare sau reasigurare.

(3) Termenii și expresiile prevăzute la alin. (1) se completează cu cele definite în Legea nr. 237/2015.

CAPITOLUL II

Atribuțiile A.S.F. și schimbul de informații

Art. 4. – Prevederi generale

(1) A.S.F. îndeplinește atribuțiile conform prevederilor legale și monitorizează piața produselor de asigurare, inclusiv a celor auxiliare, comercializate, distribuite sau vândute în și din România. A.S.F. poate solicita Autorității Europene pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale, denumită în continuare *EIOPA*, consultanță privind facilitarea sau coordonarea activității de monitorizare.

(2) A.S.F. poate acorda, respinge, interzice temporar și/sau retrage autorizația sau avizul, după caz, intermediarilor principali, pentru desfășurarea activității de distribuție de asigurări, aprobă modificările documentelor sau condițiilor pe baza cărora sunt acordate acestea și aprobă la cerere încetarea sau suspendarea activității de distribuție după caz.

(3) A.S.F. monitorizează activitatea intermediarilor înregistrați și supraveghează respectarea condițiilor care au stat la baza acordării autorizației sau avizului intermediarilor principali, precum și situația financiară a acestora, după caz, și poate efectua control la sediul acestora.

(4) A.S.F. are competența de a solicita intermediarilor și intermediarilor de asigurări auxiliare toate documentele și informațiile necesare derulării procesului de monitorizare și supraveghere, inclusiv extrase ale proceselor-verbale ale ședințelor conducerii și ale comitetelor

institute în legătură cu activitatea de distribuție, precum și alte documente și informații potrivit prevederilor legale.

(5) A.S.F. aplică sancțiuni administrative intermediarilor principali și dispune radierea intermediarilor secundari înregistrați în registrele prevăzute la alin. (6) în situația în care constată nerespectarea de către aceștia a prevederilor legale, potrivit prevederilor art. 28.

(6) A.S.F. instituie și menține unul sau mai multe registre, în sistem computerizat, pentru intermediari și intermediarii de asigurări auxiliare și stabilește prin reglementări criteriile de înregistrare a acestora.

(7) A.S.F. se asigură că în registrele prevăzute la alin. (6) sunt specificate numele persoanelor fizice din conducerea intermediarilor principali și secundari care sunt responsabile de activitatea de distribuție, fără a aplica dispozițiile art. 8 alin. (1) tuturor persoanelor fizice care lucrează pentru aceștia și care desfășoară activități de distribuție.

(8) În conținutul registrelor prevăzute la alin. (6) se precizează și statele membre în care intermediarii își desfășoară activitatea în conformitate cu reglementările privind dreptul de stabilire sau libertatea de a presta servicii.

(9) A.S.F. instituie un sistem de înregistrare online care să permită completarea directă a formularului de înregistrare și creează un punct unic de informare, care întrunește următoarele cerințe:

- a) permite un acces ușor și rapid la informații;
- b) este compilat și actualizat electronic;
- c) prezintă datele de identificare ale A.S.F., ale autorităților competente din statul membru de origine și ale altor autorități.

(10) Persoanele ale căror date cu caracter personal sunt stocate în registrul EIOPA prevăzut la art. 5 alin. (3) și fac obiectul unui schimb de informații au dreptul de acces la acestea și dreptul de a fi informate în mod corespunzător, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

(11) Link-urile către fiecare punct unic de informare sau, dacă este cazul, către registrul sau registrele instituite de A.S.F. se regăsesc pe site-ul EIOPA.

(12) Pentru respectarea prevederilor art. 10 alin. (2), A.S.F. instituie și publică mecanisme prin care verifică și evaluează dobândirea și menținerea sau actualizarea cunoștințelor și abilităților în domeniul asigurărilor, a intermediarilor, intermediarilor de asigurări auxiliare, inclusiv a angajaților acestora, precum și a angajaților societăților, potrivit prevederilor art. 10 alin. (3) ținând seama de natura produselor vândute, de tipul de distribuitor, de atribuțiile și activitatea desfășurată în cadrul distribuitorului.

(13) A.S.F. adaptează, potrivit reglementărilor proprii, condițiile specifice privind cunoștințele și abilitățile prevăzute la alin. (12), în funcție

de activitatea specifică de distribuție și de produsele distribuite, în special în cazul intermediarilor de asigurări auxiliare, potrivit prevederilor legale.

(14) Dacă este necesar, A.S.F. furnizează intermediarilor prevăzuți la art. 10 alin. (4) mijloacele de formare, dezvoltare sau pregătire profesională care să corespundă cerințelor legate de produsele pe care aceștia le vând.

(15) A.S.F. stabilește prin reglementări nivelul asigurării de răspundere civilă profesională sau al garanției echivalente deținute de intermediarii de asigurări auxiliare, ținând seama de natura produselor vândute și a activității desfășurate de aceștia.

(16) A.S.F. adoptă toate măsurile necesare pentru a proteja clienții în cazul incapacității intermediarilor și intermediarilor de asigurări auxiliare de a transfera prima asiguraților, de a transfera suma aferentă cererii de despăgubire sau de a returna prima contractantului. Aceste măsuri sunt prevăzute la art. 11 alin. (4) – (7).

(17) A.S.F. publică pe site-ul propriu următoarele informații:

a) cadrul legal și dispoziții relevante din legislația națională ce trebuie respectate de către intermediarii și intermediarii de asigurări auxiliare care desfășoară activitate pe teritoriul României, în baza dreptului de stabilire sau a libertății de a presta servicii, adoptate în scopul protejării interesului general;

b) informații privind decizia de a emite reglementări mai stricte prevăzute la art. 36 alin. (2) lit. a) pct. (iii) și lit. b) pct. (i) și modalitatea de aplicare.

(18) A.S.F. actualizează în permanență informațiile referitoare la legislația națională care protejează interesul general prevăzute la alin. (17) lit. a). Aceste informații se regăsesc și pe site-ul EIOPA.

(19) A.S.F. este singura autoritate competentă responsabilă cu furnizarea informațiilor referitoare la legislația națională în vigoare privind interesul general în ceea ce privește activitatea de distribuție desfășurată în baza dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii.

(20) A.S.F. elaborează sau participă la elaborarea procedurilor care permit clienților și părților interesate, în special asociațiilor de consumatori, să depună reclamații împotriva distribuitorilor. Procedurile prevăd obligativitatea de răspuns, în toate cazurile, indiferent dacă rezoluția este favorabilă sau nu.

(21) A.S.F. poate adopta, în condițiile legii, dispoziții suplimentare mai stricte celor prevăzute la art. 16 sau poate interveni de la caz la caz pentru a interzice vânzarea unui produs de asigurări împreună cu un serviciu sau produs auxiliar care nu este o asigurare, ca parte a unui pachet sau a aceluiași contract, atunci când poate demonstra că astfel de practici sunt în detrimentul consumatorilor.

(22) A.S.F. poate adopta, în condițiile legii, dispoziții suplimentare mai stricte cu privire la cerințele de informare prevăzute în cap. V, cu respectarea dreptului Uniunii Europene, pe care le publică pe site-ul propriu.

(23) A.S.F. poate impune distribuitorilor, în condițiile legii, cerințe suplimentare mai stricte privind aspectele prevăzute la art. 26 precum:

a) interzicerea sau restricționarea oferirii sau acceptării de onorarii, comisioane ori beneficii nepecuniare de la terți în legătură cu furnizarea de consultanță în materie de asigurări;

b) obligativitatea ca onorariile, comisioanele sau beneficiile nepecuniare în cauză să fie returnate clientului sau deduse din onorariul plătit de client;

c) obligativitatea furnizării consultanței prevăzute la art. 27 în cazul vânzării produselor de investiții bazate pe asigurări sau a anumitor tipuri de astfel de produse;

d) obligativitatea ca intermediarii de asigurări să evalueze un număr suficient de mare de produse de asigurare disponibile în piață, suficient de diversificate în ceea ce privește tipul și furnizorii de produse, pentru a se asigura de faptul că obiectivele clientului pot fi atinse în mod adecvat și nu sunt limitate la produsele de asigurare emise sau furnizate de entitățile care au legături strânse cu aceștia, în cazul în care intermediarii de asigurări informează clientul că serviciul de consultanță este prestat în mod independent.

(24) A.S.F. își exercită în mod direct competențele de supraveghere, de investigare necesare în exercitarea funcției și de impunere a sancțiunilor prevăzute în cap. VIII, în conformitate cu cadrul juridic național.

(25) A.S.F. instituie mecanisme eficace pentru a permite și a încuraja raportarea către aceasta a informațiilor privind cazurile de nerespectare, potențială sau efectivă, a prevederilor legale de punere în aplicare a prezentei legi, ținând seama de cel puțin următoarele:

a) proceduri specifice pentru primirea informărilor și adoptarea măsurilor pe baza acestora;

b) protecția adecvată, cel puțin împotriva măsurilor de reprimare sau de constrângere, după caz, a discriminării sau a altor tipuri de tratamente inechitabile, pentru angajații distribuitorilor și, dacă este posibil, pentru alte persoane care raportează încălcări comise în cadrul acelor entități;

c) protecția identității, atât a persoanei care raportează încălcările, cât și a persoanei fizice suspectate de a fi responsabilă de încălcare, în toate etapele procedurilor, cu excepția cazului în care o astfel de informare este impusă de legislația națională în contextul unor investigații suplimentare sau al unor proceduri administrative sau judiciare ulterioare.

(26) A.S.F. poate adopta, în condițiile legii, dispoziții suplimentare prin reglementări proprii pentru încălcări prevăzute la art. 29.

(27) Litigiile dintre clienți și distribuitorii de asigurări pot fi soluționate prin proceduri de soluționare alternativă a litigiilor.

(28) A.S.F. stabilește și actualizează, în condițiile legii, prin reglementări proprii, termenele, condițiile de plată și nivelul taxelor de autorizare sau de avizare, de funcționare, de aprobare a modificării condițiilor de autorizare, respectiv de avizare sau de înregistrare, de furnizare de informații și puncte de vedere către terți, cu excepția contractanților, păgubiților și a instituțiilor sau autorităților publice, precum și al altor taxe legale.

(29) A.S.F. stabilește obiective de interes și/sau instituie obligații privind activitatea intermediarilor principali și secundari și a entităților care organizează atât cursuri de pregătire profesională inițială și continuă, cât și de perfecționare profesională a distribuitorilor.

(30) A.S.F. autorizează sau avizează, după caz, entitățile prevăzute la alin. (29) sau avizează entitățile acreditate de ministerul de resort, pentru programe de formare profesională a adulților și atestă lectorii.

(31) A.S.F. poate delega activitatea de evaluare și certificare a competențelor privind pregătirea profesională inițială și continuă a distribuitorilor.

(32) A.S.F. aprobă și retrage aprobarea acționarilor sau asociaților semnificativi direcți și/sau indirecti ai intermediarilor principali, autorizați de A.S.F.

(33) A.S.F. acordă și retrage aprobarea persoanelor din conducerea intermediarilor principali autorizați de A.S.F., respectiv acordă și retrage avizul persoanelor responsabile cu activitatea de distribuție din conducerea intermediarilor principali avizați de A.S.F., în condițiile legislației în vigoare și ale normelor emise în aplicarea acesteia.

(34) A.S.F. adoptă măsurile necesare pentru ca activitatea de distribuție să fie gestionată cu respectarea normelor prudențiale specifice, potrivit prevederilor legale.

(35) A.S.F. răspunde la sesizările și reclamațiile primite privind activitatea intermediarilor.

(36) A.S.F. aplică alte măsuri prevăzute de legislația în vigoare.

(37) A.S.F. poate oricând să decidă, în condițiile legii, modificarea sau revocarea oricăror măsuri dispuse, în cazul în care constată că acestea nu mai sunt necesare.

(38) A.S.F. efectuează, în condițiile legii, procesul de monitorizare și supraveghere sau control permanent de la sediul său și controale periodice sau inopinate la sediile distribuitorilor sau entităților care organizează cursuri de pregătire profesională inițială și continuă, precum și de perfecționare profesională a distribuitorilor.

(39) În cazul în care A.S.F. stabilește dispoziții suplimentare, în conformitate cu prevederile prezentei legi și potrivit art. 36 alin. (2) lit. a), se asigură că efectele juridice ale dispozițiilor respective sunt proporționale cu drepturile consumatorilor și că acestea nu sunt excesive pentru distribuitori, monitorizând permanent efectele dispozițiilor respective pentru a se asigura de conformitatea acestora.

(40) A.S.F. refuză acordarea autorizației sau avizului și înregistrarea în registrul A.S.F. în cazul în care exercitarea efectivă a procesului de supraveghere este împiedicată de actele cu putere de lege sau actele administrative dintr-un stat terț, aplicabile uneia sau mai multor persoane fizice sau juridice cu care intermediarii de asigurări, reasigurări și asigurări auxiliare au legături strânse ori de dificultățile legate de aplicarea actelor respective.

(41) A.S.F. poate emite recomandări cu privire la desfășurarea activității de distribuție a intermediarilor principali.

(42) Constituie venituri la bugetul A.S.F.:

a) taxele prevăzute la alin. (28), dobânzile și penalitățile aferente acestora;

b) sumele provenite din amenzile contravenționale, prevăzute la art. 28 alin. (20).

Art. 5. – Cooperarea cu EIOPA, Comisia Europeană și alte autorități

(1) A.S.F. informează de îndată Comisia Europeană, denumită în continuare *CE*, cu privire la dificultățile de ordin general cu care se confruntă distribuitorii la stabilirea sau desfășurarea activităților de distribuție în statele terțe.

(2) A.S.F. furnizează cu promptitudine către EIOPA următoarele:

a) informații privind intermediarii și intermediarii de asigurări auxiliare care sunt notificați în legătură cu intenția de a desfășura activități transfrontaliere în conformitate cu cap. VI;

b) link-ul către site-ul A.S.F.

(3) Informațiile prevăzute la alin. (2) sunt relevante pentru a permite actualizarea permanentă a registrului elaborat și publicat de EIOPA.

(4) A.S.F. poate modifica datele transmise potrivit alin. (2) și stocate în registrul EIOPA.

(5) În vederea aplicării corespunzătoare a prezentei legi, A.S.F. colaborează și efectuează schimburi de informații relevante cu alte autorități competente din statele membre, în ceea ce privește distribuitorii, și în special la:

a) probitatea morală și competența profesională a distribuitorilor, atât în cursul înregistrării cât și ulterior în mod periodic;

b) distribuitorii care au făcut obiectul unei sancțiuni sau măsuri prevăzute în cap. VIII.

(6) Informațiile primite de A.S.F. potrivit alin. (5) lit. b) pot conduce la radierea distribuitorilor din registrele prevăzute la art. 4 alin. (6).

(7) În calitate de autoritate competentă din stat membru de origine și de autoritate competentă din stat membru gazdă, A.S.F. poate sesiza EIOPA și poate solicita asistență acesteia, în conformitate cu art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei, în legătură cu prevederile art. 6 alin. (6) și (13) și art. 7 alin. (3), (4) și alin. (12) – (16).

(8) Măsurile adoptate de A.S.F. în temeiul prevederilor art. 7 alin. (3) – (6) și alin. (12) și (13) sunt notificate prompt autorității competente a statului membru de origine, EIOPA și CE.

(9) În eventualitatea existenței acordului prevăzut la art. 6 alin. (12), A.S.F. notifică fără întârziere EIOPA.

(10) Suplimentar prevederilor art. 4 alin. (24), A.S.F. își exercită competențele de supraveghere, inclusiv cele de investigare și de impunere a sancțiunilor prevăzute în cap. VIII în conformitate cu cadrul juridic național și în următoarele moduri:

- a) prin colaborarea cu alte autorități;
- b) prin sesizarea autorităților judiciare competente.

(11) În situația prevăzută la alin. (10), A.S.F.:

- a) cooperează cu autoritățile competente pentru a se asigura că respectivele sancțiuni și măsuri au efectele scontate;
- b) își coordonează acțiunile cu cele ale altor autorități competente în cazurile transfrontaliere, asigurându-se faptul că sunt îndeplinite condițiile pentru prelucrarea datelor în conformitate cu legislația națională și europeană aplicabilă.

(12) A.S.F. dispune, în exercitarea atribuțiilor sale, de competențele necesare pentru a îndeplini cumulativ următoarele:

a) să solicite autorităților judiciare din România informații specifice legate de anchete sau proceduri penale inițiate pentru posibila nerespectare a prezentei legi, cu respectarea prevederilor Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare;

b) să transmită informațiile prevăzute la lit. a) altor autorități competente și EIOPA pentru a-și îndeplini obligația de cooperare în sensul prezentei legi, cu respectarea prevederilor Legii nr. 544/2001, cu modificările și completările ulterioare.

(13) A.S.F. informează EIOPA cu privire la:

a) sancțiunile și măsurile administrative impuse, dar nepublicate în conformitate cu alin. (10) – (12), art. 4 alin. (24) și art. 32 alin. (1), inclusiv căile de atac împotriva acestora și rezultatul acestora.

b) informațiile agregate, anual, referitoare la sancțiunile administrative și alte măsuri impuse în conformitate cu alin. (10) – (12), art. 4 alin. (24), art. 28;

c) sancțiunile administrative sau alte măsuri impuse și publicate de A.S.F., simultan cu publicarea acestora.

(14) A.S.F. transmite CE și/sau EIOPA, potrivit procedurilor naționale, în cazul în care i se solicită acest lucru, informațiile referitoare la aplicarea prezentei legi, în special cele referitoare la excepția prevăzută la art. 2 alin. (1).

(15) A.S.F. transmite CE, potrivit procedurilor naționale, prevederile prezentei legi și principalele reglementări proprii adoptate în aplicarea acesteia.

(16) În cazul adoptării dispozițiilor prevăzute la art. 4 alin. (22) A.S.F. transmite EIOPA și CE legislația națională aplicabilă.

(17) A.S.F. poate încheia acorduri de cooperare cu autorități din state terțe numai dacă informațiile transmise autorităților respective beneficiază de același nivel de confidențialitate cu care A.S.F. tratează informațiile respective în România, în conformitate cu legislația națională aplicabilă.

(18) A.S.F. poate informa CE referitor la dificultățile întâmpinate la aplicarea prezentei legi și asupra oricăror dificultăți care pot să apară în detrimentul activității distribuitorilor înregistrați sau stabiliți în România.

(19) În aplicarea prevederilor art. 8, în cazul intermediarilor principali avizați, A.S.F. cooperează cu BNR.

Art. 6. – Competențele A.S.F. în calitate de supraveghetor din stat membru de origine

(1) A.S.F. înregistrează intermediarii principali și dispune înregistrarea intermediarilor secundari, cu condiția îndeplinirii cerințelor relevante prevăzute la art. 4 alin. (12) – (16), art. 10 și art. 11 alin. (1) – (9), în termen de 3 luni de la data depunerii documentației complete cu informarea solicitantului în privința deciziei luate, în cel mai scurt timp. În cazul neîndeplinirii condițiilor pe parcursul desfășurării activității sau la solicitarea acestora, A.S.F. radiază intermediarii principali, dispune radierea intermediarilor secundari și informează autoritățile din statele membre gazdă, dacă este cazul.

(2) A.S.F. revizuieste periodic sau dispune revizuirea periodică, potrivit prevederilor legale, a valabilității înregistrării prevăzute la alin. (1).

(3) În termen de o lună de la primirea informațiilor prevăzute la art. 19 alin. (1), A.S.F. comunică informațiile respective autorității competente din statul membru gazdă.

(4) A.S.F. informează în scris intermediarii sau intermediarii de asigurări auxiliare prevăzuți la art. 19 alin. (1) cu privire la următoarele aspecte:

a) primirea informațiilor de către autoritatea competentă din statul membru gazdă și dreptul de a începe desfășurarea activității;

b) disponibilitatea informațiilor privind dispozițiile legislative similare celor prevăzute la art. 4 alin. (17) care sunt aplicabile în statul membru gazdă prin mijloace similare celor prevăzute la art. 4 alin. (18) și (19), în cazul în care acestea există;

c) necesitatea respectării dispozițiilor prevăzute la lit. b) pentru începerea desfășurării activității în statul membru gazdă, dacă este cazul.

(5) A.S.F. informează autoritatea competentă din statul membru gazdă cu privire la modificările prevăzute la art. 19 alin. (3) de îndată ce este posibil, dar nu mai târziu de o lună de la data primirii acestora.

(6) În situația în care A.S.F. primește constatările unei autorități competente dintr-un stat membru gazdă, referitoare la nerespectarea prevederilor legislației aplicabile de către intermediari sau intermediarii de asigurări auxiliare care își desfășoară activitatea pe teritoriul statului membru respectiv în baza libertății de a presta servicii, A.S.F.:

a) evaluează informațiile primite;

b) adoptă măsurile necesare pentru remedierea situației;

c) informează autoritatea competentă din statul membru gazdă cu privire la măsurile adoptate potrivit lit. b).

(7) A.S.F. transmite autorității competente din statul membru gazdă informațiile prevăzute la art. 21 alin. (1), în termen de o lună de la primirea acestora de la intermediari sau intermediarii de asigurări auxiliare, cu excepția cazului în care are motive întemeiate să pună la îndoială caracterul adecvat al structurii organizatorice sau situația financiară a acestora, ținând seama de activitățile de distribuție avute în vedere.

(8) În urma confirmării din partea autorității competente din statul membru gazdă, A.S.F. informează în scris intermediarii sau intermediarii de asigurări auxiliare asupra faptului că informațiile prevăzute la art. 21 alin. (1) au fost primite de către autoritatea respectivă.

(9) Ulterior primirii informațiilor din partea autorității competente din statul membru gazdă privind dispozițiile legale similare prevederilor art. 4 alin. (17) care sunt aplicabile în acel stat membru prin mijloace similare celor prevăzute la art. 4 alin. (18) și (19), A.S.F. comunică intermediarilor aceste informații, precum și faptul că pot începe să desfășoare activitate în

statul membru respectiv, cu condiția respectării dispozițiilor legale respective.

(10) În cazul în care A.S.F. refuză comunicarea informațiilor prevăzute la art. 21 alin. (1), documentează și transmite refuzul intermediarilor sau intermediarilor de asigurări auxiliare în termen de o lună de la primirea completă a informațiilor respective.

(11) A.S.F. informează autoritatea competentă din statul membru gazdă de îndată ce este posibil și în termen de cel mult o lună de la data primirii informațiilor prevăzute la art. 21 alin. (3).

(12) În cazul în care locul principal de desfășurare a activității intermediarilor sau intermediarilor de asigurări auxiliare, înregistrați în România, este situat în alt stat membru, A.S.F. poate conveni cu autoritatea competentă din statul membru gazdă ca aceasta să acționeze ca autoritate competentă din statul membru de origine cu privire la dispozițiile prevăzute în cap. IV, V, VII și VIII și a atribuțiilor aferente. În acest caz, A.S.F. notifică fără întârziere intermediarul în cauză cu privire la acordul respectiv.

(13) În cazul în care primește constatările autorității competente din statul membru gazdă care nu are responsabilitatea similară celei prevăzute la art. 7 alin. (11), A.S.F.:

- a) evaluează informațiile primite;
- b) adoptă, dacă este cazul și cât mai curând posibil, măsurile adecvate pentru remedierea situației;
- c) informează autoritatea competentă din statul membru gazdă cu privire la măsurile prevăzute la lit. b).

Art. 7. – Competențele A.S.F. în calitate de supraveghetor din stat membru gazdă

(1) În cazul în care A.S.F. este notificată despre intenția intermediarilor sau intermediarilor de asigurări auxiliare de a desfășura activitate pe teritoriul României în baza libertății de a presta servicii, A.S.F. confirmă de îndată primirea informațiilor respective.

(2) A.S.F. poate solicita intermediarilor sau intermediarilor de asigurări auxiliare care desfășoară activitate de distribuție pe teritoriul României în baza libertății de a presta servicii, informații și documente necesare verificării din perspectiva protejării clienților, a respectării de către intermediari a legislației naționale aplicabile.

(3) În cazul în care constată că un intermediar sau un intermediar de asigurări auxiliare care își desfășoară activitatea pe teritoriul României în baza libertății de a presta servicii încalcă obligațiile potrivit prevederilor legale, A.S.F. transmite aceste constatări autorității competente din statul membru de origine, urmând a fi informată cu privire la măsurile adoptate de autoritatea respectivă.

(4) În cazul în care, după măsurile adoptate de autoritatea competentă din statul membru de origine sau dacă măsurile respective se dovedesc a fi inadecvate ori nu au fost adoptate, intermediarii sau intermediarii de asigurări auxiliare care desfășoară activitate pe teritoriul României în baza dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii continuă să acționeze de o manieră care aduce prejudicii intereselor consumatorilor pe o scară largă sau bunei funcționări a piețelor de asigurare și reasigurare, A.S.F. poate adopta, după ce informează autoritatea competentă din statul membru de origine, măsuri adecvate pentru a preveni alte nereguli, inclusiv, în măsura în care este strict necesar, măsuri privind interzicerea desfășurării de către intermediarii în cauză de noi activități pe teritoriul României, atât în baza dreptului de stabilire, cât și a libertății de a presta servicii.

(5) În cazul în care sunt necesare acțiuni imediate pentru a proteja drepturile consumatorilor, A.S.F. adoptă, potrivit prevederilor legale, măsuri corespunzătoare și nediscriminatorii pentru prevenirea sau sancționarea neregulilor comise pe teritoriul României de către intermediari și intermediarii de asigurări auxiliare:

a) prin excepție de la prevederile alin. (3), (4), art. 5 alin. (7) și art. 6 alin. (7), în cazul libertății de a presta servicii;

b) prin excepție de la prevederile alin. (4) și (13), art. 5 alin. (7) și art. 6 alin. (13) și în măsura în care statul membru de origine nu a adoptat măsuri echivalente sau a adoptat măsuri inadecvate în cazul dreptului de stabilire.

(6) Măsurile prevăzute la alin. (5) includ sancțiunile și măsurile administrative potrivit art. 28, precum și posibilitatea de a interzice intermediarilor sau intermediarilor de asigurări auxiliare să desfășoare noi activități pe teritoriul României.

(7) Măsurile adoptate de A.S.F. în temeiul prevederilor alin. (3) –(6), alin. (12) și (13) se transmit documentat intermediarilor sau intermediarilor de asigurări auxiliare în cauză.

(8) În situația în care A.S.F. primește informații similare celor prevăzute la art. 21 alin. (1) din partea unei autorități competente dintr-un stat membru de origine, aceasta:

a) confirmă fără întârziere primirea acestora;

b) comunică în termen de o lună autorității competente din statul membru de origine, prin mijloacele prevăzute la art. 4 alin. (18) și (19), dispozițiile legale prevăzute la art. 4 alin. (17) aplicabile pe teritoriul României.

(9) A.S.F. primește de la autoritatea competentă din statul membru de origine notificarea privind modificările informațiilor primite potrivit alin. (8).

(10) În cazul în care locul principal de desfășurare a activității intermediarilor sau intermediarilor de asigurări auxiliare din alt stat membru este situat în România și nu în statul membru de origine, A.S.F. poate conveni cu autoritatea competentă din statul membru de origine să acționeze ca și cum ar fi autoritatea competentă din statul membru de origine cu privire la dispozițiile prevăzute în cap. IV, V, VII și VIII.

(11) Pentru a se asigura că activitățile sau serviciile oferite de sucursala stabilită pe teritoriul României respectă obligațiile prevăzute în cap. V și VII și în măsurile adoptate în temeiul acestora, A.S.F. poate:

- a) examina modalitățile de înființare a sucursalei;
- b) solicita modificările necesare pentru impunerea respectării obligațiilor și măsurilor respective.

(12) Dacă A.S.F. constată că intermediarii sau intermediarii de asigurări auxiliare care își desfășoară activitatea pe teritoriul României prin intermediul unei sucursale încalcă prevederile legale din cap. V și VII, aceasta poate adopta măsurile potrivit prevederilor legale.

(13) În cazul în care A.S.F. constată că intermediarii sau intermediarii de asigurări auxiliare care își desfășoară activitatea pe teritoriul României prin intermediul unei sucursale încalcă obligațiile prevăzute în prezenta lege, altele decât cele prevăzute la cap. V și VII, aceasta transmite constatările autorității competente din statul membru de origine.

(14) A.S.F. adoptă măsuri adecvate și nediscriminatorii potrivit art. 28 alin. (6) pentru a sancționa neregulile comise pe teritoriul României care contravin dispozițiilor legale prevăzute la art. 4 alin. (17), în măsura în care acest lucru este strict necesar. În acest caz, A.S.F. poate interzice intermediarilor sau intermediarilor de asigurări auxiliare să desfășoare noi activități pe teritoriul României.

(15) A.S.F. poate adopta măsuri adecvate pentru a preveni distribuitorii de asigurări din alte state membre să își desfășoare activitatea pe teritoriul României, în cazul în care:

- a) activitatea în cauză este direcționată integral sau în cea mai mare parte spre teritoriul României cu unicul scop de a eluda prevederile legale care le-ar fi aplicabile dacă aceștia ar avea sediul social pe teritoriul României;
- b) activitatea în cauză pune în mod semnificativ în pericol buna funcționare a pieței asigurărilor și reasigurărilor din România în ceea ce privește protecția consumatorilor.

(16) În cazul prevăzut la alin. (15), A.S.F. poate adopta, după informarea autorității competente din statul membru de origine, măsuri adecvate în ceea ce privește distribuitorii de asigurări respectivi pentru a proteja drepturile consumatorilor din România.

CAPITOLUL III

Condiții de înregistrare

Art. 8. – Înregistrarea ca intermediar principal și secundar

(1) Pentru a putea desfășura activitate de distribuție, intermediarii principali și secundari se înregistrează la A.S.F. în registrele menționate la art. 4 alin. (6).

(2) Înregistrarea prevăzută la alin. (1) se realizează:

a) ca urmare a acordării autorizației sau avizului de funcționare, de către A.S.F., în cazul intermediarilor principali;

b) de către asiguratorii sau intermediarii principali sub răspunderea cărora acționează, în cazul intermediarilor secundari.

(3) Societățile și angajații acestora sunt exceptați de la prevederile alin. (1).

(4) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (1), societățile și intermediarii principali înregistrează intermediarii secundari, sub supravegherea A.S.F. și se asigură de îndeplinirea condițiilor de înregistrare și aplicarea cerințelor prevăzute la art. 4 alin. (12) – (16), art. 9 alin. (2) lit. c), art. 10 și art. 11 alin. (1) – (9).

(5) Societățile și intermediarii principali deschid și mențin registre proprii privind persoanele fizice și juridice care desfășoară activități de distribuție, în sistem computerizat, cu arhivarea tuturor modificărilor.

Art. 9. – Condiții de înregistrare

(1) Pentru obținerea și menținerea autorizației sau avizului de funcționare și respectiv pentru înregistrarea și menținerea în registrele A.S.F. în calitate de intermediari principali sau secundari, aceștia respectă, după caz, prevederile alin. (2) și (3), art. 10, art. 11 și ale reglementărilor emise de A.S.F. în aplicarea acestora. Respectarea acestor prevederi și reglementări reprezintă condiție pentru menținerea acestora în registrele A.S.F.

(2) În vederea obținerii autorizației de funcționare, intermediarii principali transmit A.S.F. următoarele informații:

a) identitatea acționarilor sau asociaților care dețin o participație calificată și valoarea fiecăreia dintre acestea;

b) identitatea persoanelor care au legături strânse cu intermediarul respectiv;

c) dacă participațiile sau legăturile strânse prevăzute la lit. a) și b) nu împiedică exercitarea efectivă a procesului de supraveghere de către A.S.F.;

d) existența capitalului minim subscris și vărsat în formă bănească, a cărui valoare nu poate fi mai mică de 150.000 lei, al cărui quantum este actualizat prin prevederile legale;

e) alte informații potrivit prevederilor legale.

(3) Intermediarii principali avizați de A.S.F. și intermediarii secundari îndeplinesc condițiile și cerințele privind furnizarea către A.S.F., societăți sau intermediarii principali, după caz, a informațiilor prevăzute la alin. (2) lit. a) – c) și e).

(4) Modificările informațiilor furnizate potrivit alin. (2) și (3), în cazul intermediarilor principali, sunt transmise A.S.F. de îndată și fără întârzieri nejustificate în vederea aprobării potrivit art. 4 alin. (2).

(5) Intermediarii autorizați de A.S.F. pot fuziona sau se pot diviza în condițiile prevederilor Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și notifică A.S.F. intenția respectivă. Intermediarii rezultați în urma fuziunii sau divizării își pot desfășura activitatea numai ulterior obținerii aprobării sau acordului scris al A.S.F., după caz.

CAPITOLUL IV

Desfășurarea activității

Art. 10. – Cerințele de competență profesională și probitate morală

(1) Distribuitorii și angajații societăților care desfășoară activități de distribuție îndeplinesc cerințele de competență profesională necesare pentru a-și îndeplini atribuțiile și responsabilitățile în mod adecvat.

(2) Accesul la activitatea de distribuție pentru intermediari se realizează prin îndeplinirea criteriilor și respectarea cerințelor de pregătire profesională inițială, instituite prin reglementările emise, în condițiile legii, de A.S.F.. Intermediarii, angajații acestora și angajații societăților îndeplinesc cerințele de dezvoltare și pregătire profesională continuă pentru menținerea unui nivel adecvat de performanță, corespunzător atât rolului pe care îl îndeplinesc cât și pieței relevante.

(3) Cerințele prevăzute la alin. (2), privind menținerea nivelului de performanță se consideră a fi îndeplinite pe baza a cel puțin 15 ore de dezvoltare sau pregătire profesională anuală, potrivit reglementărilor emise de A.S.F.

(4) În cazurile prevăzute la art. 8 alin. (4) și în cazul angajaților societăților care desfășoară activități de distribuție, societățile sau intermediarii principali verifică conformitatea cerințelor de competență profesională a angajaților proprii și a intermediarilor secundari cu obligațiile prevăzute la alin. (1).

(5) Persoanele fizice relevante din structura de conducere a unei societăți, unui intermediar sau unui intermediar de asigurări auxiliare, care desfășoară activități de distribuție și răspund de distribuția produselor de

asigurare și/sau de reasigurare, precum și celelalte persoane din cadrul acestor entități care sunt direct implicate în distribuție:

a) demonstrează cunoștințele și abilitățile necesare pentru îndeplinirea responsabilităților;

b) îndeplinesc următoarele cerințe privind probitatea morală:

(i) absența antecedentelor penale sau a echivalentului la nivel național în ceea ce privește infracțiuni contra patrimoniului sau alte infracțiuni specifice domeniului economic/financiar, spălarea banilor și finanțarea terorismului, infracțiuni prevăzute de legislația fiscală, alte infracțiuni prevăzute de legislația privind societățile, falimentul, insolvența;

(ii) nedeclararea falimentului la un moment anterior, cu excepția cazului în care situația este reabilitată în conformitate cu legislația națională aplicabilă;

(iii) alte cerințe potrivit reglementărilor emise, în condițiile legii, de A.S.F.

(6) Prevederile alin. (5) lit. b) se aplică corespunzător și persoanelor responsabile de activitățile de distribuție din cadrul intermediarilor de asigurări auxiliare.

(7) Intermediarii și intermediarii de asigurări auxiliare documentează îndeplinirea cerințelor relevante privind competența profesională prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

(8) Distribuitorii instituie politici scrise în cadrul sistemului de guvernare prin care să verifice cerințele prevăzute la alin. (5) lit. b), privind probitatea morală a angajaților proprii și a intermediarilor secundari, pe durata colaborării cu aceștia.

(9) Societățile și intermediarii principali sunt răspunzători pentru toate acțiunile sau omisiunile angajaților proprii și ale intermediarilor secundari, în desfășurarea activității de distribuție.

(10) Desfășurarea activității intermediarilor și intermediarilor de asigurări auxiliare este permisă cu respectarea următoarelor condiții:

a) distribuie produsele de asigurare sau reasigurare provenite exclusiv de la societăți autorizate în baza Legii nr. 237/2015 sau care activează pe teritoriul României în baza libertății de a presta servicii sau în baza dreptului de stabilire cu respectarea prevederilor legale;

b) colaborează exclusiv cu intermediari înregistrați în baza prezentei legi sau care activează pe teritoriul României în baza libertății de a presta servicii sau în baza dreptului de stabilire, cu excepția prevăzută la art. 2 alin. (1), cu respectarea prevederilor legale.

Art. 11. – Cerințele organizatorice și de raportare

(1) Intermediarii dețin asigurare de răspundere civilă profesională valabilă pe teritoriul Uniunii Europene sau altă garanție echivalentă pentru

răspunderea care decurge din neglijența profesională, în conformitate cu prevederile legale, a cărei valoare să reprezinte cel puțin echivalentul în lei al sumei de 1.250.000 EUR pentru fiecare solicitare de despăgubire și cel puțin echivalentul în lei al sumei de 1.850.000 EUR pe an, agregat, pentru totalitatea cererilor de despăgubire.

(2) Intermediarii sunt exceptați de la respectarea prevederilor alin. (1) în următoarele situații:

a) asigurarea sau garanția este deja pusă la dispoziție de o societate sau de o altă entitate în numele căreia intermediarul acționează sau este împuternicit să acționeze;

b) societatea sau entitatea prevăzută la lit. a) își asumă întreaga răspundere pentru acțiunile intermediarului.

(3) Intermediarii de asigurări auxiliare dețin o asigurare de răspundere civilă profesională sau altă garanție echivalentă la un nivel stabilit în conformitate cu prevederile legale și art. 4 alin. (15). Prevederea menționată la alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(4) Primele de asigurare plătite de clienți prin intermediari sau intermediarii de asigurări auxiliare se consideră transferate asigurătorului la momentul plății iar despăgubirile sau sumele asigurate plătite de către asigurător prin intermediarii respectivi se consideră ca fiind transferate clienților numai în momentul încasării efective de către aceștia a sumelor sau despăgubirilor respective.

(5) Încasările și plățile efectuate în numele sau în contul clienților de către intermediari sau intermediarii de asigurări auxiliare sunt organizate, evidențiate și administrate distinct, separat de celelalte conturi prin care își derulează activitatea curentă, transferul între conturi fiind posibil doar pentru remunerația cuvenită din activitatea de distribuție. Sumele prevăzute la alin. (4) nu sunt considerate ca aparținând patrimoniului intermediarilor sau intermediarilor de asigurări auxiliare, nu sunt utilizate pentru a efectua plăți către alți creditori decât cei prevăzuți la alin. (4) și nu pot face obiectul niciunei pretenții din partea creditorilor acestora, inclusiv în cazul falimentului sau lichidării administrative.

(6) În vederea menținerii în orice moment a capacității financiare a asigurătorilor, potrivit cerințelor legale, aceștia permit încasarea directă a primelor numai de către intermediarii și intermediarii de asigurări auxiliare persoane juridice, cu o situație financiară stabilă, potrivit reglementărilor ASF.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (6) asigurătorii permit încasarea directă a primelor de către intermediarii și intermediarii de asigurări auxiliare care prezintă garanții în favoarea asigurătorului respectiv.

(8) Pentru a se asigura respectarea cerințelor prevăzute la art. 4 alin. (12) – (14) și art. 10 societățile aprobă, aplică și revizuiesc periodic politici și proceduri interne adecvate.

(9) În cadrul sistemului de guvernanță, societățile stabilesc o funcție care să asigure aplicarea corespunzătoare a politicilor și procedurilor prevăzute la alin. (8), aprobate de conducerea acestora. Numele persoanei responsabile pentru funcția respectivă se comunică la cererea A.S.F.

(10) Societățile instituie, mențin și actualizează în permanență un registru al documentelor privind aplicarea art. 4 alin. (12) – (14) și art. 10.

(11) Societățile și intermediarii principali utilizează numai serviciile de distribuție prestate de:

a) intermediari și intermediari de asigurări auxiliare înregistrați în registrele A.S.F.;

b) intermediarii prevăzuți la art. 2 alin. (1).

(12) Intermediarii și intermediarii de asigurări auxiliare transmit A.S.F., după caz, situațiile financiare anuale, raportările, documentele și informațiile solicitate de A.S.F. potrivit reglementărilor emise.

(13) Intermediarii și intermediarii de asigurări auxiliare transmit A.S.F. documentele solicitate potrivit art. 4 alin. (4).

(14) Intermediarii principali asigură continuitatea administrării și conducerii activității.

(15) Refuzul de a aplica recomandările prevăzute la art. 4 alin. (41) este documentat și transmis A.S.F. până la data prevăzută în recomandările respective.

CAPITOLUL V

Cerințele de informare și conduită în desfășurarea activității

Art. 12. – Principiile și informațiile generale

(1) Distribuitorii de asigurări acționează întotdeauna onest, corect și profesionist, astfel încât să corespundă cel mai bine intereselor clienților.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor din titlul I al Legii nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, cu modificările și completările ulterioare, informațiile legate de obiectul prezentei legi, inclusiv comunicările publicitare, care sunt adresate clienților sau potențialilor clienți de către distribuitorii de asigurări, sunt corecte, clare și neînșelătoare și ușor identificabile.

(3) Distribuitorilor de asigurări le este interzis să fie remunerați, să își remunereze personalul și să îi evalueze performanțele într-un mod

incompatibil cu obligația de a acționa în conformitate cu cele mai bune interese ale clienților, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

(4) Distribuitorilor de asigurări le este interzisă adoptarea măsurilor care, prin intermediul remunerării, al obiectivelor de vânzări sau prin alte mijloace constituie un stimulent pentru sine sau pentru personalul acestora, prin care să recomande clienților un anumit produs, dacă ar putea oferi un alt produs de asigurare care ar răspunde mai bine nevoilor clienților respectivi.

(5) Intermediarilor și intermediarilor de asigurări auxiliare le este interzis să facă reclamă ori publicitate remunerată pentru produsele, activitatea sau acțiunile de orice fel ale societăților.

(6) Înaintea încheierii unui contract de asigurare, asigurătorii și/sau intermediarii de asigurări prezintă clienților în timp util următoarele informații:

a) în cazul asigurătorilor și intermediarilor:

(i) identitatea și adresa acestora;

(ii) calitatea de intermediar sau de asigurător deținută, după caz;

(iii) dacă oferă consultanță cu privire la produsele de asigurare comercializate;

(iv) procedurile prevăzute la art. 4 alin. (20) și informațiile privind procedurile extrajudiciare de reclamație și de atac prevăzute la art. 4 alin. (27);

b) în cazul intermediarilor:

(i) registrul în care sunt înscrși și modalitățile prin care se poate verifica acest lucru;

(ii) dacă aceștia reprezintă clientul sau acționează pentru și în numele asigurătorului;

(7) Prevederile alin. (6) și cele ale art. 13 alin. (1) lit. d) se aplică în mod corespunzător și intermediarilor de asigurări auxiliare.

Art. 13. – Informațiile privind conflictele de interese

(1) Înainte de încheierea unui contract de asigurare, intermediarii de asigurări furnizează, cu respectarea prevederilor art. 15, în timp util clienților cel puțin următoarele informații:

a) participațiile calificate deținute în cadrul asigurătorilor;

b) participațiile calificate deținute de asigurători sau de societățile-mamă ale unor asigurători în cadrul intermediarilor;

c) în legătură cu contractul propus sau contractul pentru care oferă consultanță:

(i) dacă oferă consultanță bazată pe o analiză imparțială și personală;

(ii) dacă are obligația contractuală să lucreze, în sectorul distribuției de asigurări, exclusiv cu unul sau mai mulți asigurători, caz în care comunică și denumirea asigurătorilor respectivi;

(iii) inexistența consultanței și inexistența obligației prevăzute la pct. (i) și (ii), caz în care intermediarul comunică denumirea asigurătorului cu care poate lucra și cu care lucrează efectiv;

d) natura remunerației primite în legătură cu contractul de asigurare;

e) dacă, în ceea ce privește contractul de asigurare, acesta lucrează:

(i) pe baza unui onorariu, care este remunerația plătită direct de consumator;

(ii) pe baza unui comision de orice fel, ca remunerație inclusă în prima de asigurare;

(iii) pe baza oricărui alt tip de remunerație, inclusiv beneficii economice de orice natură, oferite sau date în legătură cu contractul de asigurare; sau

(iv) pe baza unei combinații dintre tipurile de remunerații prevăzute la pct. (i) – (iii).

(2) Înainte de încheierea unui contract de asigurare, asigurătorii informează în timp util clienții asupra naturii remunerației primite de angajații acestora în legătură cu contractul de asigurare.

(3) Pentru fiecare dintre plățile efectuate de clienți în temeiul contractului de asigurare după încheierea acestuia, altele decât cele aferente primelor și plăților programate, asigurătorii și intermediarii de asigurări prezintă informațiile prevăzute în prezentul articol.

(4) În cazul în care onorariile sunt plătite direct de către clienți, intermediarii de asigurări informează clienții cu privire la quantumul acestora sau, dacă acest lucru nu este posibil, cu privire la metoda de calculare a onorariilor.

(5) Este interzisă acceptarea sau primirea de onorarii, comisioane sau alte tipuri de beneficii pecuniare sau nepecuniare plătite sau acordate distribuitorilor de asigurări de către terți sau de persoane care acționează în numele acestora în legătură cu distribuția de produse de asigurare. Prin terț se înțelege altă persoană decât societățile, intermediarii și clienții.

Art. 14. – Informațiile privind consultanța

(1) Înainte de încheierea contractelor de asigurare, distribuitorii de asigurări:

a) evaluează cerințele și necesitățile clienților, pe baza informațiilor obținute de la aceștia, astfel încât contractele propuse să fie în concordanță cu acestea;

b) furnizează clienților informații obiective privind produsul de asigurare propus, într-o formă ușor de înțeles, pentru a permite acestora să ia o decizie în cunoștință de cauză.

(2) În cazul în care se oferă consultanță înainte de încheierea unui contract specific, distribuitorii de asigurări fac recomandări personalizate pentru clienți, în care documentează motivul adecvării unui anumit produs la cerințele și nevoile clienților.

(3) Obligațiile prevăzute la alin. (1) și (2) sunt adaptate în funcție de complexitatea produsului de asigurare propus și tipul de client.

(4) În cazul prevăzut la art. 13 alin. (1) lit. c) pct. (i), consultanța se oferă după analizarea unui număr suficient de mare de contracte de asigurare disponibile pe piață, astfel încât recomandarea personalizată să fie efectuată pe baza unor criterii profesionale și contractul de asigurare să răspundă cel mai bine necesităților clientului.

(5) Fără a aduce atingere prevederilor art. 107 din Legea nr. 237/2015, înainte de încheierea unui contract, indiferent dacă se acordă sau nu consultanță și indiferent dacă produsul de asigurare face sau nu parte dintr-un pachet în conformitate cu art. 4 alin. (21) și art. 16, distribuitorul de asigurări aplică prevederile alin. (1) lit. b) și alin. (3).

(6) Informațiile prevăzute la alin. (5) se transmit utilizând un document de informare standardizat privind produsul de asigurare, potrivit prevederilor legale, denumit în continuare *PID*, în cazul în care produsul respectiv face parte din clasele de asigurări generale prevăzute în anexa nr. 1, secțiunea A și secțiunea B din Legea nr. 237/2015. *PID* se transmite pe hârtie sau pe un alt suport durabil.

(7) *PID* este elaborat de creatorul produsului de asigurare generală și are următoarele caracteristici:

- a) este succint și de sine stătător;
- b) este prezentat și structurat utilizând caractere de dimensiuni lizibile pentru a fi clar și ușor de citit;
- c) este inteligibil chiar dacă originalul color este imprimat sau fotocopiat în alb și negru;
- d) este scris în limba oficială utilizată în partea din statul membru în care este oferit produsul de asigurare;
- e) prin excepție de la lit. d), este scris într-o altă limbă, în temeiul unui acord dintre consumator și distribuitor;
- f) este structurat cu acuratețe și fără a crea confuzii;
- g) conține titlul „document de informare privind produsul de asigurare” în partea de sus pe prima pagină;
- h) include declarația potrivit căreia informațiile precontractuale și contractuale complete sunt furnizate în alte documente.

(8) PID este furnizat împreună cu informațiile solicitate a fi transmise potrivit prevederilor legale cu condiția să fie respectate cerințele prevăzute la alin. (7).

(9) PID cuprinde următoarele informații:

- a) tipul de asigurare;
- b) un rezumat al acoperirii asigurării cuprinzând:
 - (i) principalele riscuri;
 - (ii) suma asigurată;
 - (iii) acoperirea geografică, dacă este cazul;
 - (iv) rezumatul riscurilor excluse, dacă este cazul;
- c) metodele de plată a primelor și frecvența plăților;
- d) principalele excluderi pentru care nu se pot face solicitări de despăgubiri;
- e) obligații la începutul contractului;
- f) obligații pe durata contractului;
- g) obligații în cazul solicitării de despăgubiri;
- h) durata contractului, inclusiv data de începere și de încheiere a acestuia;
- i) metode de încetare a contractului.

Art. 15. – Modalitatea de transmitere a informațiilor

(1) Informațiile furnizate în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (23), art. 12 alin. (6), art. 13, 14 și art. 23 alin. (1) și (2), art. 26 și art. 36 alin. (2) lit. a) pct. (iii) și lit. b) pct. (i), se transmit clienților:

- a) pe hârtie;
- b) cu claritate și precizie, într-un mod care să fie pe înțelesul acestora;
- c) într-una din următoarele limbi oficiale:
 - (i) a statului membru în care este situat riscul;
 - (ii) a statului membru al angajamentului;
 - (iii) agreată de părți;
- d) gratuit.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. a), informațiile respective pot fi furnizate clienților utilizând unul dintre următoarele mijloace de comunicare:

- a) un suport durabil, altul decât hârtia, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (4);
- b) un site, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (5).

(3) În cazul în care informațiile respective sunt furnizate clientului potrivit alin. (2), acestuia i se furnizează, la cerere și în mod gratuit, o copie pe suport hârtie.

(4) Condițiile pentru furnizarea informațiilor prevăzute la alin. (1) utilizând un suport durabil altul decât hârtia sunt:

a) modalitatea de furnizare este adecvată în contextul activității desfășurate între distribuitorii de asigurări și clienți;

b) oferirea posibilității clienților de a alege între informații pe hârtie și pe un alt suport durabil, aceștia alegând a doua variantă.

(5) Informațiile prevăzute la alin. (1) sunt furnizate prin intermediul unui site dacă se adresează personal clienților sau dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) modalitatea de furnizare este adecvată în contextul activității desfășurate între distribuitorii de asigurări și clienți;

b) se obține acordul clienților;

c) se transmite clienților, pe cale electronică, adresa site-ului și a locului unde pot fi accesate informațiile respective;

d) se garantează faptul că informațiile respective rămân accesibile pe site pe toată perioada care este în mod rezonabil necesară clientului pentru a le consulta.

(6) În sensul prevederilor alin. (4) și (5), furnizarea informațiilor se consideră a fi adecvată dacă există dovezi că respectivii clienți au acces la internet în mod periodic. Furnizarea de către client a unei adrese de e-mail în scopul activității respective este considerată o astfel de dovadă.

(7) În cazul vânzării prin telefon, informațiile furnizate clienților înainte de încheierea contractului, inclusiv PID, sunt furnizate în conformitate cu dispozițiile legale naționale și cele ale Uniunii Europene direct aplicabile comercializării la distanță a serviciilor financiare pentru consumatori.

(8) În situația prevăzută la alin. (7), în care clienții optează pentru obținerea informațiilor prealabile pe un suport durabil, altul decât hârtia, în conformitate cu alin. (4), acestea sunt furnizate de către distribuitorii de asigurări în conformitate cu alin. (1) sau (2), imediat după încheierea contractului de asigurare.

Art. 16. – Informațiile privind vânzarea combinată

(1) Atunci când un produs de asigurare este oferit împreună cu un serviciu sau produs auxiliar care nu este o asigurare, în cadrul unui pachet sau al aceluiași acord, distribuitorii de asigurări informează clienții asupra posibilității cumpărării separate a diferitelor componente. În caz afirmativ, distribuitorii de asigurări furnizează o descriere adecvată a diverselor componente ale acordului sau pachetului și o evidență separată a costurilor și cheltuielilor pentru fiecare componentă.

(2) În circumstanțele prevăzute la alin. (1) și atunci când riscul sau acoperirea asigurării care rezultă dintr-un astfel de acord sau pachet sunt

diferite de cele asociate componentelor luate separat, distribuitorii de asigurări furnizează o descriere adecvată a diferitelor componente ale acordului sau pachetului și a modului în care interacțiunea dintre acestea modifică riscul sau acoperirea asigurării.

(3) Atunci când un produs de asigurare este auxiliar unui bun sau serviciu care nu este o asigurare, în cadrul unui pachet sau al aceluiași acord, distribuitorii de asigurări oferă clienților posibilitatea de a cumpăra separat bunul sau serviciul.

(4) Este exclus de la aplicarea prevederilor alin. (3) un produs de asigurare auxiliar:

a) unui serviciu sau unei activități de investiții în sensul definiției prevăzute de legislația privind piețele de instrumente financiare;

b) unui contract de credit în sensul definiției prevăzute la art. 3 pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2016 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori;

c) unui cont de plăți în sensul definiției prevăzute la art. 4 lit. g) din Legea nr. 258/2017 privind comparabilitatea comisioanelor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu servicii de bază.

(5) În cazurile prevăzute la alin. (1) și (3), distribuitorii de asigurări specifică cerințele și necesitățile clienților în legătură cu produsele de asigurare care fac parte din pachetul global sau din același acord.

(6) Prezentul articol nu interzice distribuția de produse de asigurare care oferă acoperiri pentru diverse tipuri de riscuri, denumite în continuare *polițe de asigurare multi-risc*.

Art. 17. – Procesul de supraveghere și guvernanta internă a produsului

(1) Înainte de comercializarea sau distribuirea către clienți a produselor de asigurare, asigurătorii și intermediarii principali care creează astfel de produse mențin, aplică și revizuiesc un proces de aprobare a:

a) fiecărui produs, proporțional și adecvat naturii acestuia;

b) ajustărilor semnificative ale produselor existente.

(2) Prin procesul de aprobare prevăzut la alin. (1) se asigură următoarele:

a) identificarea unei piețe-țintă pentru fiecare produs;

b) evaluarea riscurilor relevante conexe pieței-țintă;

c) consecvența strategiei de distribuție preconizate cu piața-țintă identificată;

d) includerea măsurilor rezonabile pentru a asigura distribuția produsului de asigurare pe piața-țintă identificată.

(3) Asigurătorii înțeleg și revizuiesc periodic produsele de asigurare oferite sau comercializate, ținând cont de evenimentele care pot afecta în mod semnificativ riscul potențial conex pieței-țintă identificate, evaluând cel puțin următoarele:

a) dacă produsul respectă în continuare nevoile pieței-țintă identificate;

b) dacă strategia de distribuție preconizată este în continuare adecvată.

(4) Asigurătorii și intermediarii care creează produse de asigurare pun la dispoziția distribuitorilor toate informațiile adecvate privind produsul de asigurare și procesul de aprobare a produsului, inclusiv piața-țintă identificată.

(5) Distribuitorii de asigurări care oferă consultanță cu privire la produse de asigurare create de alți distribuitori sau propun astfel de produse instituie mecanisme adecvate pentru a obține informațiile prevăzute la alin. (4) și pentru a înțelege caracteristicile și piața-țintă identificată pentru fiecare produs de asigurare.

(6) Politicile, procesele și mecanismele prevăzute în prezentul articol nu aduc atingere cerințelor din prezenta lege, inclusiv celor cu privire la publicare, caracterul adecvat și corespunzător, identificarea și gestionarea conflictelor de interese, precum și la stimulente.

(7) Produsele de asigurare care constau în asigurarea unor riscuri majore sunt exceptate de la aplicarea prezentului articol.

Art. 18. – Excepții și clauza de flexibilitate

(1) Distribuitorii de asigurări care desfășoară activități de distribuție de asigurări de riscuri majore sunt exceptați de la prezentarea informațiilor prevăzute la art. 12 alin. (6), art. 13 și 14.

(2) Distribuitorii de asigurări sunt exceptați de la furnizarea informațiilor prevăzute la art. 4 alin. (23), art. 23 alin. (1) și (2), art. 26, 27 și art. 36 alin. (2) lit. a) pct. (iii) și lit. b) pct. (i) către un client profesional în sensul definiției prevăzute de legislația privind piețele de instrumente financiare.

(3) Consultanța prevăzută la art. 14 alin. (2) este furnizată la vânzarea anumitor tipuri de produse de asigurare, în conformitate cu prevederile legale.

(4) În cazul în care distribuitorii de asigurări sunt responsabili de furnizarea unor produse din regimuri obligatorii de pensii ocupaționale, iar un angajat devine membru al unui astfel de regim fără să fi luat în mod individual decizia de a se înscrie, angajatului în cauză îi sunt furnizate

informațiile menționate în prezentul capitol imediat după înscrierea sa în regimul în cauză.

CAPITOLUL VI

Libertatea de a presta servicii și dreptul de stabilire

SECȚIUNEA 1

Libertatea de a presta servicii

Art. 19. – Activitatea pe teritoriul altor state membre

(1) Intermediarii sau intermediarii de asigurări auxiliare, înregistrați la A.S.F., care intenționează să exercite activitate pe teritoriul unui alt stat membru, comunică A.S.F. următoarele informații:

- a) denumirea/numele, adresa și, dacă este cazul, numărul de înregistrare din registrul corespunzător;
 - b) statul sau statele membre în care intenționează să își desfășoare activitatea;
 - c) categoria acestora și, dacă este cazul, denumirea societăților reprezentate;
 - d) clasele relevante de asigurare, dacă este cazul;
 - e) alte informații potrivit reglementărilor emise de A.S.F.
- (2) Intermediarii prevăzuți la alin. (1) își pot începe activitatea în statul membru, respectiv de la data primirii informării prevăzute la art. 6 alin. (4).

(3) Modificările informațiilor transmise potrivit alin. (1) se notifică A.S.F. cu cel puțin o lună înainte de implementarea modificării.

Art. 20. – Activitatea pe teritoriul României

(1) Intermediarii sau intermediarii de asigurări auxiliare cu domiciliul sau, după caz, cu sediul social într-un alt stat membru care intenționează să exercite activitate pe teritoriul României respectă legislația națională aplicabilă.

(2) Intermediarii prevăzuți la alin. (1) sunt înscriși într-un registru al A.S.F. și transmit acesteia informațiile și documentele solicitate potrivit prevederilor art. 7 alin. (2).

SECȚIUNEA a 2-a

Dreptul de stabilire

Art. 21. – Activitatea pe teritoriul altor state membre

(1) Intermediarii sau intermediarii de asigurări auxiliare care intenționează să desfășoare activitate, în baza dreptului de stabilire, prin

înființarea unei sucursale sau a unei prezențe permanente, pe teritoriul altor state membre, comunică A.S.F. cel puțin următoarele informații:

- a) datele prevăzute la art. 19 alin. (1);
- b) adresa din statul membru gazdă de la care pot fi obținute documentele;
- c) numele persoanelor responsabile cu conducerea sucursalei sau a prezenței permanente, împreună cu documentarea îndeplinirii cerințelor de competență profesională și probitate morală;
- d) structura organizatorică a sucursalei sau a prezenței permanente, dacă este cazul.

(2) În situația în care, în termen de o lună de la data informării prevăzute la art. 6 alin. (8), intermediarii de asigurări, reasigurări și asigurări auxiliare nu primesc nicio comunicare, aceștia își pot înființa sucursala și începe activitatea în statul membru gazdă respectiv.

(3) Modificările informațiilor transmise potrivit alin. (1), se notifică A.S.F. cu cel puțin o lună înainte de implementarea acestora.

Art. 22. – Activitatea pe teritoriul României

(1) Prezența permanentă a unui intermediar pe teritoriul României care este echivalentă unei sucursale este tratată la fel ca o sucursală, cu excepția cazului în care intermediarii de asigurări, reasigurări și asigurări auxiliare înființează o astfel de prezență în mod legal, sub o altă formă juridică.

(2) Verificarea identității intermediarilor prevăzuți la alin. (1) se realizează prin consultarea registrului A.S.F.

SECȚIUNEA a 3-a *Prevederi comune*

Art. 23. – Cerințe suplimentare

(1) Atunci când încheie contracte de asigurare cu clienți care își au reședința obișnuită sau sunt stabiliți în România, inclusiv în cazul prevăzut la art. 18 alin. (3), toți intermediarii de asigurări și asigurătorii, inclusiv cei care își desfășoară activitatea în baza dreptului de stabilire sau al libertății de a presta servicii respectă cerințele prevederilor legale aplicabile în România, inclusiv cele prevăzute la art. 4 alin. (22).

(2) Atunci când încheie contracte de asigurare cu clienți care își au reședința obișnuită sau sunt stabiliți pe teritoriul unui alt stat membru, toți intermediarii de asigurări și asigurătorii, care își desfășoară activitatea în acel stat membru în baza dreptului de stabilire și al libertății de a presta servicii, respectă legislația aplicabilă în acel stat membru inclusiv în următoarele cazuri:

a) autoritatea competentă din statul membru gazdă impune cerințe similare celor prevăzute la art. 4 alin. (22) și art. 18 alin. (3), pentru distribuitorii de asigurări;

b) autoritatea competentă din statul membru gazdă nu utilizează derogarea similară celei prevăzute la art. 27 alin. (8), pentru intermediarii de asigurări și asigurători.

(3) Intermediarii și intermediarii de asigurări auxiliare care desfășoară activitate pe teritoriul României pot să își promoveze produsele și serviciile oferite prin intermediul tuturor canalelor de comunicare, cu respectarea prevederilor art. 17 alin. (2) și a legislației naționale privind forma și conținutul mijloacelor de publicitate.

CAPITOLUL VII

Cerințe suplimentare privind produsele de investiții bazate pe asigurări

Art. 24. – Domeniul de aplicare

Prezentul capitol prevede cerințe suplimentare față de cele prevăzute la art. 12 alin. (1) – (6), art. 13 și 14, în cazul în care distribuția de asigurări se referă la vânzarea de produse de investiții bazate pe asigurări de către:

- a) intermediarii de asigurări;
- b) asigurători.

Art. 25. – Conflictele de interese

(1) Fără a aduce atingere prevederilor art. 12 alin. (1) – (5), intermediarii de asigurări sau asigurătorii care distribuie produse de investiții bazate pe asigurări mențin și aplică măsuri organizatorice și administrative eficiente:

- a) prin care sunt adoptate măsuri rezonabile pentru a evita ca interesele clienților săi să fie afectate de conflicte de interese, în sensul alin. (2) – (4);
- b) care să fie proporționale cu activitățile desfășurate, produsele de asigurare vândute și tipul distribuitorului.

(2) Intermediarii de asigurări și asigurătorii adoptă toate măsurile necesare pentru identificarea conflictelor de interese, care apar în cursul desfășurării activităților de distribuție de asigurări, între clienți și:

- a) intermediarii de asigurări și asigurători;
- b) managerii și angajații intermediarilor de asigurări și asigurători;
- c) alte persoane legate în mod direct sau indirect de intermediari de asigurări și asigurători printr-o relație de control;
- d) alți clienți.

(3) În cazul în care măsurile prevăzute la alin. (1) sunt insuficiente pentru a garanta, în mod corespunzător, că riscul de a aduce atingere intereselor clientului este evitat, intermediarii de asigurări sau asigurătorii comunică în mod clar clientului și în timp util înainte de încheierea contractului de asigurare, natura sau sursele conflictelor de interese.

(4) Informațiile prevăzute la alin. (3), prin excepție de la prevederile art. 15 alin. (1), sunt transmise cu respectarea cumulativă a următoarelor condiții:

- a) să fie prezentate pe un suport durabil;
- b) să includă detalii suficiente, având în vedere tipul și caracteristicile clientului, pentru a-i permite acestuia să ia decizii în cunoștință de cauză în ceea ce privește activitățile de distribuție de asigurări în contextul cărora apare conflictul de interese.

Art. 26. – Informarea clienților

(1) Fără a aduce atingere prevederilor art. 12 alin. (6) și art. 13 alin. (1) și (4), clienții și potențialii clienți sunt informați, în timp util, înainte de încheierea unui contract, asupra:

a) informațiilor adecvate privind distribuția de produse de investiții bazate pe asigurări;

b) costurilor și cheltuielilor conexe.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) includ cel puțin următoarele:

a) opțiunea intermediarilor de asigurări sau asigurătorilor de a furniza clientului o evaluare periodică a adecvării produselor recomandate clientului respectiv, potrivit art. 27, în situația în care se oferă consultanță;

b) recomandări adecvate și avertizări privind riscurile inerente produselor respective sau strategiilor de investiții specifice propuse;

c) costurile și cheltuielile conexe, inclusiv:

(i) costul aferent consultanței, dacă este cazul;

(ii) costul produsului recomandat sau prezentat spre vânzare clientului;

(iii) modalitatea de plată;

(iv) eventualele plăți în legătură cu terți.

(3) Informațiile privind costurile și cheltuielile care nu sunt provocate de materializarea riscului de piață subiacent sunt prezentate în formă agregată pentru a permite clientului să înțeleagă care este costul global și efectul cumulativ asupra rentabilității investiției. La cererea clientului, este comunicată și o defalcare a costurilor și cheltuielilor.

(4) Dacă este cazul, informațiile prevăzute la alin. (3) sunt furnizate periodic clientului, cel puțin anual, pe întreaga durată a ciclului de viață al investiției.

(5) Informațiile prevăzute la alin. (1) – (4) se transmit într-o formă ușor de înțeles, astfel încât clienții sau potențialii clienți să fie în măsură să înțeleagă natura și riscurile produsului oferit și să ia decizii de investiții în cunoștință de cauză.

(6) Fără a aduce atingere prevederilor art. 13 alin. (1) lit. d) și e), alin. (3) și (5), se consideră că intermediarii de asigurări sau asigurătorii îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 12 alin. (1), art. 25 alin. (1) sau alin. (2) – (4) în cazul în care plătesc sau li se plătește orice onorariu sau comision, acordă sau li se acordă beneficii nepecuniare în legătură cu distribuția unui produs de investiții bazat pe asigurări sau a unui serviciu auxiliar, către sau de către orice parte cu excepția clientului sau a unui împuternicit al acestuia, numai cu respectarea prevederilor alin. (7).

(7) Prevederile alin. (6) se aplică numai în condițiile în care plata sau beneficiul respectiv:

- a) nu are efecte negative asupra calității serviciului relevant furnizat clientului;
- b) nu aduce atingere obligației intermediarilor de asigurări sau asigurătorilor de a acționa onest, corect și profesionist în interesul suprem al clienților.

Art. 27. – Evaluarea caracterului adecvat și corespunzător și raportarea către clienți

(1) Fără a aduce atingere prevederilor art. 14 alin. (1) și (2), atunci când oferă consultanță privind produse de investiții bazate pe asigurări, intermediarii de asigurări sau asigurătorii solicită clienților sau potențialilor clienți, următoarele informații:

- a) cunoștințele și experiența în domeniul investițiilor, relevant pentru tipul respectiv de produs sau serviciu;
- b) situația financiară, inclusiv capacitatea de a suporta pierderi;
- c) obiectivele privind investițiile, inclusiv toleranța la risc.

(2) Pe baza informațiilor prevăzute la alin. (1), intermediarii de asigurări sau asigurătorii sunt în măsură să recomande produsele adecvate și care corespund, în special, toleranței la risc și capacității de a suporta pierderi ale clienților sau potențialilor clienți.

(3) În cazul în care intermediarii de asigurări sau asigurătorii oferă consultanță de investiții prin care recomandă un pachet de servicii sau de produse, combinate în conformitate cu art. 4 alin. (21) și art. 16, pachetul combinat general este adecvat clientului.

(4) Fără a aduce atingere prevederilor art. 14 alin. (1) și (2), intermediarii de asigurări sau asigurătorii, atunci când desfășoară activități de distribuție de asigurări în legătură cu vânzări fără a acorda consultanță, altele decât prevăzute la alin. (1) și (2), solicită clientului sau potențialului client

informații privind cunoștințele sale și experiența proprie în domeniul de investiții relevant pentru tipul specific de produs sau serviciu oferit ori solicitat.

(5) Pe baza informațiilor prevăzute la alin. (4), intermediarii de asigurări sau asigurătorii evaluează dacă serviciul sau produsul respectiv este corespunzător clienților. În cazul pachetelor de servicii sau produselor, combinate în conformitate cu art. 16, prin această evaluare se analizează dacă pachetul combinat general este corespunzător clientului.

(6) În cazul în care intermediarii de asigurări sau asigurătorii consideră, pe baza informațiilor primite în conformitate cu prevederile alin. (4) și (5), că produsul este necorespunzător, aceștia avertizează, în acest sens, clienții sau potențialii clienți.

(7) În cazul netransmiterii informațiilor prevăzute la alin. (4) și (5) sau în cazul furnizării unor informații insuficiente în ceea ce privește cunoștințele și experiența, intermediarii de asigurări sau asigurătorii avertizează clienții sau potențialii clienți privind imposibilitatea de a determina dacă produsul vizat este corespunzător pentru aceștia.

(8) Fără a aduce atingere prevederilor art. 14 alin. (1) și (2), atunci când nu se oferă consultanță în legătură cu produsele de investiții bazate pe asigurări, intermediarii de asigurări sau asigurătorii care desfășoară activități de distribuție de asigurări pe teritoriul României sunt exceptați de la aplicarea prevederilor alin. (4) – (7) și art. 36 alin. (2) lit. b) pct. (ii) și (iii), dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) activitățile vizează unul dintre următoarele produse de investiții bazate pe asigurări:

(i) contracte care implică expunerea investițiilor doar la instrumente financiare considerate a nu fi complexe potrivit legislației privind piețele de instrumente financiare și nu includ o structură care face dificilă înțelegerea de către client a riscurilor implicate;

(ii) alte investiții bazate pe asigurări care nu sunt complexe în sensul prezentului alineat;

b) activitatea de distribuție de asigurări se desfășoară la inițiativa clienților sau a potențialilor clienți;

c) clienții sau potențialii clienți sunt informați în mod clar cu privire la faptul că:

(i) în cadrul respectivei activități de distribuție de asigurări, intermediarii de asigurări sau asigurătorii sunt exceptați de la obligația de a evalua dacă produsul de investiții bazat pe asigurări sau activitatea de distribuție de asigurări prestată sau oferită este corespunzătoare;

(ii) nu beneficiază de protecția normelor relevante privind conduita profesională;

d) intermediarii de asigurări sau asigurătorii îndeplinesc obligațiile prevăzute la art.25;

(9) Intermediarii de asigurări sau asigurătorii mențin o evidență care cuprinde documentul sau documentele convenite între aceștia și clienți, în care se specifică:

a) drepturile și obligațiile părților, cu posibilitatea de a le menționa și prin trimiteri la alte documente sau texte legale, în situația în care consideră necesar acest lucru;

b) condițiile în care aceștia furnizează servicii clienților.

(10) Intermediarii de asigurări sau asigurătorii furnizează clienților rapoarte adecvate privind serviciul furnizat pe un suport durabil care să includă:

a) comunicări periodice către client, luând în considerare tipul și complexitatea produselor de investiții bazate pe asigurări în cauză și natura serviciului furnizat clientului;

b) costurile asociate tranzacțiilor și serviciilor efectuate în numele clienților, după caz.

(11) Atunci când oferă consultanță privind un produs de investiții bazat pe asigurări, intermediarii de asigurări sau asigurătorii respectă prevederile art. 15 alin. (1) – (4) și furnizează clienților, înainte de încheierea contractului, pe un suport durabil, o declarație de adecvare în care se precizează consultanța acordată și modul în care aceasta corespunde preferințelor, obiectivelor și celorlalte caracteristici ale clienților.

(12) În cazul în care contractul este încheiat prin intermediul unui mijloc de comunicare la distanță care exclude posibilitatea furnizării prealabile a declarației de adecvare, intermediarii de asigurări sau asigurătorii pot furniza declarația respectivă pe un suport durabil, imediat după ce clientul își asumă obligații în temeiul unui contract, cu îndeplinirea cumulativă a următoarele condiții:

a) clienții sunt de acord să primească declarația respectivă după încheierea contractului, fără întârzieri nejustificate;

b) clienții au fost informați asupra opțiunii de a întârzia încheierea contractului, pentru a primi în prealabil declarația respectivă.

(13) În cazul în care intermediarii de asigurări sau asigurătorii informează clienții asupra realizării evaluării periodice a caracterului adecvat, rapoartele prevăzute la alin. (10) conțin și o declarație actualizată cu privire la modul în care produsul de investiții bazat pe asigurări corespunde preferințelor, obiectivelor și altor caracteristici ale clienților.

CAPITOLUL VIII

Răspunderi și sancțiuni

Art. 28. – Sancțiuni și măsuri administrative

(1) Constituie contravenții, dacă, potrivit condițiilor în care au fost săvârșite, nu constituie infracțiuni potrivit legii penale, următoarele fapte:

a) nerespectarea de către distribuitori, de către persoanele din conducere responsabile de activitatea distribuitorilor și de către membrii personalului direct implicat în activități de distribuție a prevederilor prezentei legi, a actelor sau regulamentelor delegate, standardelor tehnice de reglementare, a celor de aplicare, actelor de punere în aplicare și altor acte emise de Comisia Europeană sau de Consiliu și Parlamentul European cu aplicabilitate directă în statele membre, a prevederilor legale, precum și a actelor individuale emise de A.S.F.;

b) nesolicitarea de către intermediarii principali autorizați, a aprobării A.S.F. prevăzute la art. 9, pentru acționarii/asociații semnificativi direcți și/sau indirecti, precum și pentru persoanele din conducerea acestora, potrivit prevederilor legale;

c) nerespectarea de către distribuitori, de către persoanele care fac parte din conducere responsabile de activitatea distribuitorilor și de către membrii personalului direct implicat în activități de distribuție a prevederilor referitoare la desfășurarea activității prevăzute la art. 10 și 11 alin. (1) – (12) și (15) și a prevederilor legale;

d) încălcarea de către intermediarii principali autorizați de A.S.F. a obligației de menținere a limitei minime a capitalului social prevăzută la art. 9 alin. (2) lit. d);

e) încălcarea de către distribuitori a obligațiilor privind transmiterea către A.S.F. a informațiilor și a documentelor și rapoartelor în conformitate cu dispozițiile art. 11 alin. (13);

f) nerespectarea de către intermediarii principali și de către persoanele care fac parte din conducerea acestora responsabile de activitatea distribuitorilor și de către membrii personalului direct implicat în activități de distribuție a condițiilor impuse la autorizare/avizare potrivit prevederilor art. 9 alin. (1), (2) și (4), precum și modificarea documentelor ce au stat la baza acordării autorizației/avizului A.S.F., fără a solicita A.S.F. aprobarea/avizul;

g) nerespectarea de către distribuitori a normelor de conduită profesională și a cerințelor de informare prevăzute la art. 12 – 17 și art. 18 alin. (3), precum și a prevederilor legale în aplicarea dispozițiilor art. 4 alin. (21) și (22);

h) nerespectarea de către asigurători și intermediarii de asigurări a normelor de conduită profesională și a cerințelor de informare prevăzute la

art. 12 – 17 și art. 18 alin. (3) și a cerințelor suplimentare prevăzute la art. 24 – 27 în ceea ce privește distribuția de produse de investiții bazate pe asigurări, precum și a prevederilor legale în aplicarea dispozițiilor art. 4 alin. (21) – (23);

i) nerespectarea de către distribuitori a prevederilor art. 35 alin. (2) și (5);

j) împiedicarea fără drept a exercitării drepturilor conferite de către lege A.S.F. și refuzul nejustificat al oricărei persoane de a răspunde solicitărilor A.S.F. în exercitarea atribuțiilor care îi revin potrivit legii;

k) nerespectarea de către distribuitori, de către persoanele din conducere responsabile de activitatea distribuitorilor și de către membrii personalului direct implicat în activități de distribuție a măsurilor stabilite prin actele de autorizare sau avizare, supraveghere, reglementare și control sau în urma acestora;

l) acceptarea sau primirea de onorarii, comisioane sau alte tipuri de beneficii prevăzute la art. 13 alin. (5) de către distribuitori;

m) nerespectarea de către entitățile care organizează cursuri de pregătire profesională, conducerea acestora și de către lectori, potrivit art. 4 alin. (12) și (29) a prevederilor legale;

n) neîndeplinirea de către distribuitori a cerințelor profesionale privind desfășurarea activității de distribuție prevăzute de prezenta lege și de prevederile legale;

o) nerespectarea obligației prevăzute la art. 35 alin. (7) de către societăți și intermediarii principali care distribuie polițe de asigurare;

p) nerespectarea de către intermediarii principali a obligației prevăzute la art. 11 alin. (14);

r) nerespectarea de către societăți și intermediarii principali a obligației prevăzute la art. 35 alin. (8);

(2) Săvârșirea contravențiilor prevăzute la alin. (1) lit. a) – g), i) – l), lit. n) și r) de către societăți sau intermediarii principali, după caz, se sancționează cu următoarele sancțiuni contravenționale principale:

a) avertisment scris prin care li se impune societăților sau intermediarilor principali responsabili încetarea săvârșirii faptelor respective și nerepetarea acestora;

b) amendă de la 5.000 lei la 5.000.000 lei, pentru societăți sau intermediarii principali prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În funcție de natura și gravitatea faptei, pentru săvârșirea contravențiilor prevăzute la alin. (1) lit. a) – g), i) – l), lit. n) și r), Consiliul A.S.F. poate aplica societăților sau intermediarilor principali, prin derogare

de la prevederile art. 5 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, una sau mai multe dintre următoarele sancțiuni contravenționale principale:

a) interzicerea temporară sau definitivă, totală sau parțială, a exercitării activității de distribuție sau a distribuției unuia sau mai multor produse de asigurare;

b) retragerea autorizației sau a avizului, în cazul intermediarilor principali;

c) dispunerea radierii din registrele A.S.F. a intermediarilor secundari.

(4) Săvârșirea contravenției prevăzute la alin. (1) lit. p) se sancționează cu interzicerea temporară a desfășurării activității, simultan cu amenda prevăzută la alin. (2) lit. b), prin derogare de la prevederile art. 5 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Nerespectarea obligației prevăzute la art. 11 alin. (14) la expirarea perioadei de interzicere temporară a activității și nereluarea activității, în condițiile prevăzute de prezenta lege și de reglementările emise de A.S.F., la expirarea perioadei de suspendare prevăzute la art. 4 alin. (2) se sancționează cu retragerea autorizației.

(6) În cazul nerespectării legislației naționale din domeniul asigurărilor privind interesul general de către intermediarii sau intermediarii de asigurări auxiliare care desfășoară activitate de distribuție pe teritoriul României în baza libertății de a presta servicii sau a dreptului de stabilire, Consiliul A.S.F. poate dispune acestora, în condițiile art. 7 alin. (4) – (6) și (14) și ale art. 21² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, interzicerea temporară sau definitivă, totală sau parțială, a exercitării activității de distribuție sau a distribuției unuia sau mai multor produse de asigurare.

(7) Săvârșirea contravențiilor prevăzute la alin. (1) de către persoanele fizice din conducerea societăților sau intermediarilor principali, responsabile pentru activitățile de distribuție și de către membrii personalului direct implicat în activități de distribuție se sancționează cu următoarele sancțiuni contravenționale principale, după caz:

a) avertisment scris pentru persoanele din conducere responsabile pentru activitățile de distribuție și pentru membrii personalului direct implicat în activități de distribuție, prin care se impune acestora încetarea săvârșirii faptelor respective și nerepetarea acestora;

b) amendă de la 5.000 lei la 1.000.000 lei, prin derogare de la prevederile art.8 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(8) În funcție de natura și gravitatea faptei, Consiliul A.S.F. poate aplica persoanelor fizice din conducerea societăților și intermediarilor principali una sau ambele dintre următoarele sancțiuni contravenționale principale, prin derogare de la prevederile art. 5 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare:

a) retragerea aprobării acordate de A.S.F. persoanelor din conducerea societăților și intermediarilor principali autorizați de A.S.F., respectiv a avizului acordat de A.S.F. persoanelor responsabile cu activitatea de distribuție din conducerea intermediarilor principali avizați de A.S.F.;

b) interzicerea dreptului de a ocupa funcții care necesită aprobarea/avizul A.S.F. pentru o perioadă cuprinsă între unu și 5 ani de la comunicarea deciziei de sancționare sau la o altă dată menționată în mod expres în aceasta.

(9) Săvârșirea contravenției prevăzute la alin. (1) lit. o) de către societăți și intermediarii principali care distribuie polițe de asigurare se sancționează cu amendă de la 2.500 lei la 10.000 lei.

(10) Săvârșirea de către entitățile care organizează cursuri de pregătire profesională, conducerea acestora și de către lectori a contravențiilor prevăzute la alin. (1) lit. m) se sancționează cu:

- a) amendă de la 1.000 lei la 10.000 lei;
- b) retragerea autorizației;
- c) suspendarea activității;
- d) retragerea aprobării acordate lectorilor.

(11) Sancțiunile prevăzute la alin. (2) și (7) se pot aplica și cumulativ cu cele prevăzute la alin. (3), (4), (6) și (8), prin derogare de la prevederile art. 5 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(12) Săvârșirea contravențiilor prevăzute la alin. (1) lit. h) de către asigurători și intermediarii principali în ceea ce privește distribuția de produse de investiții bazate pe asigurări se sancționează, după caz, cu:

- a) declarație publică ce indică persoana fizică sau juridică responsabilă și natura încălcării;
- b) avertisment scris prin care i se impune persoanei fizice sau juridice responsabile încetarea acțiunilor respective și nerepetarea acestora;
- c) în cazul intermediarilor principali, retragerea autorizației sau avizului de desfășurare a activității de distribuție;

d) radierea din registre de către asigurători sau intermediarii principali a intermediarilor secundari persoane fizice și juridice;

e) interzicerea dreptului de a ocupa funcții de conducere în cadrul asigurătorilor și intermediarilor principali autorizați de A.S.F., pentru o perioadă de la unu la 5 ani pentru membrii conducerii considerați răspunzători și interzicerea dreptului de a ocupa funcții de conducere în cadrul intermediarilor principali avizați de A.S.F., pentru o perioadă de la unu la 5 ani, pentru persoanele responsabile cu activitatea de distribuție din conducerea acestora considerate răspunzătoare;

f) în cazul unei persoane juridice, prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, amendă de la 10.000 lei până la 22.400.000 lei sau până la 5% din cifra de afaceri anuală totală potrivit ultimelor situații financiare anuale disponibile aprobate de conducere sau până la de două ori valoarea beneficiului rezultat din încălcare sau a pierderii evitate prin aceasta, în cazul în care acestea pot fi calculate, iar în situația în care persoana juridică este o societate-mamă sau o filială a unei societăți-mamă care întocmește conturi financiare consolidate în conformitate cu legislația națională aplicabilă în domeniu, cifra de afaceri anuală totală este cea calculată pe baza celor mai recente conturi consolidate aprobate de conducerea societății-mamă de cel mai înalt rang;

g) în cazul unei persoane fizice, amendă de la 1.000 lei la 3.150.000 lei sau până la maximum de două ori valoarea beneficiului rezultat din încălcare sau a pierderii evitate prin aceasta, în cazul în care acestea pot fi calculate.

(13) La stabilirea tipului sancțiunii sau a măsurii sancționatoare și a cuantumului amenzii, pentru sancțiunile prevăzute la alin. (2) – (10), Consiliul A.S.F. are în vedere principiul proporționalității, documentării și cel al raționamentului calificat, precum și toate circumstanțele relevante ale săvârșirii faptei de către persoanele fizice sau juridice, inclusiv următoarele aspecte, după caz:

- a) natura, gravitatea și durata încălcării faptelor;
- b) gradul de răspundere al persoanei fizice sau juridice;
- c) capacitatea financiară, stabilită astfel:
 - (i) pe baza venitului anual al persoanei fizice;
 - (ii) pe baza cifrei de afaceri totale a persoanei juridice;
- d) stabilitatea financiară;
- e) cuantumul și relevanța profiturilor realizate sau al pierderilor evitate, în măsura în care acestea pot fi calculate;
- f) prejudiciile cauzate clienților în urma nerespectării în cauză, în măsura în care acestea pot fi determinate;

g) măsurile luate împotriva repetării situațiilor de încălcare a prevederilor legale;

h) gradul de cooperare cu A.S.F.;

i) eventualele încălcări săvârșite anterior.

(14) În cazul constatării săvârșirii a două sau mai multe contravenții, se aplică amenda prevăzută pentru contravenția cea mai gravă, prin derogare de la prevederile art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(15) Prin derogare de la prevederile cap. II din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, prin decizie emisă de A.S.F. se constată și se aplică sancțiunile contravenționale. Deciziile de sancționare emise de A.S.F. cuprind motivele de fapt și de drept, mențiunea că persoanele fizice și juridice sancționate au dreptul de contestare potrivit art. 31 alin. (2), termenul în care se poate depune contestația, instanța căreia i se poate adresa, și produc efecte de la data comunicării către persoanele și entitățile respective.

(16) Actul prin care se constată și se individualizează obligația de plată a persoanelor fizice și juridice sancționate potrivit prezentului articol întocmit sau emis de către organele A.S.F., potrivit legii, constituie titlu de creanță.

(17) La data scadenței, titlul de creanță devine titlu executoriu, în baza căruia A.S.F. va declanșa procedura silită de recuperare a creanțelor sale, potrivit dispozițiilor Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările ulterioare.

(18) Cuantumul amenzilor menționate la alin. (2) lit. b), alin. (7) lit. b), alin. (9), alin. (10) lit. a) și alin. (12) lit. f) și g) se actualizează, în funcție de situația pieței asigurărilor și/sau de situația economică națională sau de reglementările Uniunii Europene, prin reglementări ale A.S.F.

(19) Aplicarea sancțiunilor și măsurilor sancționatoare nu înlătură răspunderea materială, civilă sau penală, după caz.

(20) Prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, amenzile contravenționale stabilite prin lege și aplicate de Consiliul A.S.F. se constituie ca venit la bugetul de stat în cotă de 50%, iar diferența de 50% ca venit la bugetul A.S.F.

(21) Aplicarea sancțiunilor contravenționale prevăzute de prezenta lege se prescrie în termen de 6 luni de la data constatării faptei, dar nu mai târziu de 3 ani de la data săvârșirii acesteia.

(22) Constatarea contravențiilor prevăzute la alin. (1) se face de către persoanele cu atribuții privind supravegherea și controlul din cadrul A.S.F., iar aplicarea sancțiunilor contravenționale prevăzute la alin. (2) – (12) se realizează de către Consiliul A.S.F. în condițiile art. 21² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare.

(23) Structurile de specialitate din cadrul A.S.F. care desfășoară procesul de supraveghere și autorizare notifică persoanele care fac parte din conducerea distribuitorilor, responsabile de activitatea distribuitorilor și membrii personalului direct implicat în activități de distribuție despre încălcarea prevederilor legale. Persoanele notificate pot remite, în termen de 7 zile de la primirea notificării, un răspuns prin care să explice motivul încălcării sau pot formula obiecțiuni.

(24) La primirea răspunsului la notificarea prevăzută la alin. (23), structurile de specialitate din cadrul A.S.F. pot propune Consiliului A.S.F. măsuri sancționatoare, la care se anexează răspunsul primit.

(25) Structurile de specialitate din cadrul A.S.F. cu atribuții de control întocmesc un proces-verbal, în urma desfășurării controlului periodic sau inopinat la sediul distribuitorilor. Distribuitorii pot formula obiecțiuni la procesul-verbal în termenele stabilite prin prevederile legale.

(26) În măsura în care prezenta lege nu dispune altfel, contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 29. – Infrațiuni

(1) Desfășurarea activității de distribuție fără autorizație sau aviz emisă/emis de A.S.F. ori fără înscrierea în registrele A.S.F. constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Utilizarea de către societăți sau intermediari principali a serviciilor unor persoane neînregistrate la A.S.F. sau desfășurarea activității intermediarilor și intermediarilor de asigurări auxiliare cu nerespectarea prevederilor art. 10 alin. (10) constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(3) Emiterea, comercializarea, deținerea polițelor de asigurare false sau falsificate de către societăți, intermediari principali, membrii personalului direct implicat în activități de distribuție, precum și de către persoanele fizice care distribuie polițe de asigurare, constituie infracțiune și se pedepsește potrivit art. 320 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Utilizarea, de către persoane care nu sunt autorizate/avizate de A.S.F. sau care nu sunt înregistrate pentru desfășurarea activității de

distribuție, a denumirilor specifice categoriilor de intermediari principali sau secundari prevăzute de reglementările A.S.F. sau a derivatelor acestora, în legătură cu o activitate, un produs sau un serviciu, cu excepția cazului în care această utilizare este stabilită sau recunoscută prin lege ori printr-un acord internațional sau când, din contextul în care sunt folosite aceste cuvinte, rezultă neîndoiește că nu este vorba de activități de distribuție, constituie infracțiune și se pedepsește potrivit art. 244 alin. (2) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Obținerea și utilizarea autorizației sau avizului A.S.F. sau înregistrarea în registrele A.S.F. prin utilizarea unor declarații false sau alte mijloace ilicite constituie infracțiune și se pedepsește potrivit prevederilor art. 326 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 30. – Răspunderea juridică

Societățile și intermediarii principali își asumă răspunderea privind respectarea prevederilor legale și sunt sancționați pentru încălcările prevăzute la art. 28 săvârșite de intermediarii secundari, cu respectarea legislației naționale.

Art. 31. – Căi de atac și reguli de procedură

(1) Actul prin care A.S.F., potrivit prevederilor art. 6 alin. (10), refuză să comunice intermediarilor sau intermediarilor de asigurări auxiliare, informațiile prevăzute la art. 21 alin. (1) sau necomunicarea de către A.S.F. a acestor informații se poate contesta la Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ și fiscal, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului respectiv sau de la expirarea termenului prevăzut la art. 21 alin. (2).

(2) Actele adoptate de A.S.F. potrivit prevederilor legale, cu privire la persoanele fizice și juridice potrivit art. 28 pot fi contestate la Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ și fiscal, în termen de 30 de zile de la data comunicării.

(3) Contestațiile adresate Curții de Apel București, Secția contencios administrativ și fiscal nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, măsurile dispuse de A.S.F.

(4) A.S.F. nu are calitate procesuală pasivă și nu poate fi chemată în judecată în:

a) procesele declanșate împotriva distribuitorilor/intermediarilor de asigurări, reasigurări și asigurări auxiliare, chiar dacă aceștia se află în procedură de redresare financiară sau de faliment, pentru a răspunde de neîndeplinirea obligațiilor asumate de aceștia potrivit legii și/sau convențiilor internaționale;

- b) procesele împotriva entităților care organizează cursuri de calificare, pregătire continuă și perfecționare profesională;
- c) procesele împotriva lectorilor;
- d) procesele împotriva entității de soluționare alternativă a litigiilor și a persoanelor fizice responsabile cu procedura SAL.

Art. 32. – Publicare

(1) A.S.F. publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, deciziile prin care se impun sancțiunile sau măsurile prevăzute la art. 28 alin. (3) lit. a) și b), alin. (4) – (6), (8) și (10), față de care nu a fost inițiată o cale de atac în termen.

(2) A.S.F. publică pe site-ul propriu deciziile prin care se impun sancțiunile prevăzute la art. 28 alin. (2), (7) și (9) față de care nu a fost inițiată o cale de atac în termen.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), în cazul în care publicarea identității persoanelor juridice sau a datelor cu caracter personal ale persoanelor fizice este considerată de către A.S.F. ca fiind disproporționată, ca urmare a unei evaluări efectuate de la caz la caz cu privire la proporționalitatea publicării unor astfel de date, sau în cazul în care publicarea pune în pericol stabilitatea piețelor financiare sau o anchetă în curs, A.S.F. poate:

- a) amâna publicarea deciziei până în momentul în care motivele nepublicării încetează să fie valabile;

- b) publică decizia cu titlu anonim.

(4) În cazul în care decizia de a impune o sancțiune sau măsură face obiectul unei căi de atac, A.S.F. publică imediat, pe site-ul propriu, astfel de informații și orice informații ulterioare cu privire la rezultatul căii de atac.

(5) A.S.F. publică pe site-ul propriu orice decizie de anulare a unei decizii anterioare de impunere a unei sancțiuni sau a unei măsuri.

CAPITOLUL IX

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 33. – Perioada de tranziție

(1) Prevederile art. 10 alin. (1), precum și celelalte reglementări date în aplicarea acestuia, se aplică intermediarilor înregistrați până la data intrării în vigoare a prezentei legi în temeiul Legii nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare, începând cu data de 23 februarie 2019.

(2) În termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, intermediarii principali a căror activitate este suspendată la acea dată sau care au interzicere temporară a desfășurării activității își pot relua activitatea

numai în condițiile respectării prezentei legi. În caz contrar A.S.F. retrace autorizația intermediarilor respectivi.

(3) În termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, instituțiile de credit și firmele de investiții care, la acea dată, desfășoară activitate de bancassurance, respectiv au calitatea de asistenți în brokeraj, după caz, în condițiile Legii nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, optează pentru desfășurarea activității de distribuție potrivit prevederilor legale și notifică A.S.F. în acest sens.

(4) Ulterior expirării termenului de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, instituțiile de credit și firmele de investiții care nu au transmis notificarea prevăzută la alin. (3) pot desfășura activitate de distribuție în calitate de intermediari secundari.

(5) Actele și faptele juridice încheiate ori, după caz, săvârșite sau produse înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi nu pot genera alte efecte juridice decât cele prevăzute de legea în vigoare la data încheierii sau, după caz, a săvârșirii ori producerii lor.

Art. 34. – Dispoziții privind prelucrarea datelor cu caracter personal

(1) Comunicările și informațiile privind datele cu caracter personal se fac cu respectarea dispozițiilor legale.

(2) Distribuitorii utilizează datele cu caracter personal ale clienților cu respectarea legislației în vigoare privind prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date.

Art. 35. – Prevederi finale

(1) Persoanele care primesc sau dezvăluie informații în legătură cu prezenta lege respectă secretul profesional astfel cum este prevăzut la art.19 din Legea nr. 237/2015.

(2) Fără a aduce atingere drepturilor protejate, în formele de publicitate, actele oficiale, contractele ori alte documente, pot fi utilizate inițialele, sigla, emblema sau alte elemente de identificare ale distribuitorilor ori elemente care sugerează o legătură cu aceștia, numai de către și în legătură cu o subunitate a acelei entități, inclusiv în denumirea acesteia.

(3) În scopul exercitării activităților specifice, entitățile străine pot utiliza pe teritoriul României denumirea pe care o utilizează și în statul membru de origine, cu excepția situațiilor în care pot apărea confuzii, potrivit dispozițiilor legale, cazuri în care A.S.F. poate solicita ca numele respectiv să fie însoțit de o mențiune explicativă în limba română.

(4) Oficiul Național al Registrului Comerțului permite accesul gratuit al A.S.F. la baza de date a acestuia referitoare la distribuitorii înregistrați în conformitate cu prevederile prezentei legi și la alte persoane

fizice sau juridice care sunt aprobate sau solicită aprobarea pentru a deveni acționari sau asociați semnificativi. Oficiul Național al Registrului Comerțului furnizează, la solicitarea A.S.F., informații economico-financiare raportate de distribuitori.

(5) Rapoartele, documentele, solicitările distribuitorilor și corespondența de orice natură a acestora cu A.S.F. sunt semnate de conducere. Prerogativa semnării poate fi delegată pentru o perioadă limitată, cu respectarea principiului documentării și al raționamentului calificat.

(6) Pentru nevoile A.S.F. sau ale reprezentanțelor sale pe care aceasta le înființează, acestea pot primi în administrare, conform dispozițiilor legale în vigoare, imobilele necesare – terenuri și clădiri – din domeniul public de interes național. A.S.F. poate utiliza propriile venituri pentru construirea, achiziționarea sau închirierea unor imobile corespunzătoare, conform dispozițiilor legale în vigoare.

(7) Persoanele fizice și juridice care distribuie polițe de asigurare înscriu codul primit de la A.S.F. pe toate documentele primite de la societăți, potrivit prevederilor legale.

(8) Societățile și intermediarii principali radiază intermediarii secundari din registre, în cel mult 20 de zile, potrivit prevederilor legale, dacă aceștia:

- a) nu mai îndeplinesc cerințele de înregistrare și normele de conduită din prezenta lege;
- b) solicită acest lucru în scris;
- c) nu obțin dovada privind menținerea pregătirii profesionale;
- d) încetează raporturile contractuale.

Art. 36. – Reglementări A.S.F.

(1) A.S.F. emite, în condițiile legii, reglementări proprii în aplicarea prezentei legi privind:

- a) procesul și condițiile de înregistrare, inclusiv refuzul sau retragerea înregistrării;
- b) categoriile de intermediari prevăzuți în prezenta lege și raporturile juridice dintre aceștia;
- c) desfășurarea activității, aspecte referitoare la conduita și managementul afacerilor acestora, inclusiv obiectul de activitate;
- d) aprobarea acționarilor sau asociaților semnificativi, a conducerii intermediarilor principali autorizați de A.S.F. și avizarea persoanelor responsabile cu activitatea de distribuție din conducerea intermediarilor principali avizați de A.S.F.;
- e) registrele intermediarilor, inclusiv forma și conținutul registrelor prevăzute la art. 8 alin. (5);

f) pregătirea profesională, inclusiv autorizarea, coordonarea, furnizarea activității de standardizare, pregătire și perfecționare profesională, aprobarea programelor de cursuri, tematicilor examenelor de absolvire, atestarea lectorilor și evaluarea competențelor distribuitorilor și angajații societăților care desfășoară activități de distribuție de asigurări și reasigurări;

g) nivelul asigurării de răspundere civilă profesională sau a garanției intermediarilor de asigurări auxiliare;

h) raportările către A.S.F.

(2) A.S.F. poate emite, în condițiile legii, reglementări specifice privind:

a) măsuri suplimentare și mai stricte referitoare la:

(i) interzicerea vânzării unei asigurări împreună cu un serviciu sau produs auxiliar în cazul în care astfel de practici sunt în detrimentul consumatorilor;

(ii) cerințele de informare, altele decât cele prevăzute la cap. V;

(iii) cerințele prevăzute la art. 26.

b) furnizarea într-un format standard a:

(i) informațiilor prevăzute la art. 26 alin. (1) – (5);

(ii) avertismentului prevăzut la art. 27 alin. (6);

(iii) informărilor prevăzute la art. 27 alin. (7) și alin. (8) lit. c).

c) majorarea nivelurilor sancțiunilor administrative pecuniare prevăzute la art. 28;

d) soluționarea reclamațiilor și a disputelor dintre intermediari și clienți;

e) desfășurarea activității de distribuție a intermediarilor de asigurări auxiliare exceptați de la aplicarea prevederilor prezentei legi în conformitate cu art. 2 alin. (1);

f) regimul publicării;

g) alte aspecte privind desfășurarea activității de distribuție.

Art. 37. – Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 octombrie 2015, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (2), punctele 2 și 44 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„2. *activitate de asigurare* – activitatea exercitată în sau din România, care desemnează, în principal, oferirea, distribuția, negocierea, încheierea de contracte de asigurare și reasigurare, încasarea de prime, lichidarea de daune, activitatea de regres și de recuperare, precum și

investirea sau fructificarea fondurilor proprii și atrase prin activitatea desfășurată;

.....
44. *reasigurare* – operațiune care constă într-una din următoarele:

a) preluarea riscurilor cedate de un asigurător sau reasigurător, din statele membre sau din state terțe;

b) acoperire de către un reasigurător a unei instituții care intră în domeniul de aplicare al Directivei (UE) 2016/2341 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2016 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (IORP);”

2. Articolul 110 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Retragerea autorizației

Art. 110. – (1) A.S.F. poate retrage autorizația de funcționare acordată societăților, prin decizie motivată în mod detaliat, în cazul în care acestea:

a) nu desfășoară activitate de subscriere 12 luni consecutiv de la data obținerii autorizației;

b) solicită retragerea autorizației;

c) încetează să desfășoare activitate de subscriere pentru o perioadă de peste 6 luni consecutiv;

d) nu mai respectă condițiile de autorizare;

e) încalcă obligațiile care decurg din prevederile legale;

(2) A.S.F. retrage autorizația de funcționare acordată societăților, prin decizie motivată în mod detaliat, în cazul în care acestea nu respecta MCR, iar A.S.F. consideră că planul de finanțare prezentat este în mod evident neadecvat sau societatea în cauză nu se conformează planului aprobat în termen de 3 luni de la data constatării nerespectării MCR.

(3) Decizia de retragere a autorizației de funcționare se comunică societății în cauză.”

3. La articolul 163, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) În cazul constatării săvârșirii a două sau mai multe contravenții, se aplică amenda prevăzută pentru contravenția cea mai gravă, prin derogare de la prevederile art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

4. La articolul 163, alineatul (16) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(16) Prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, amenzile contravenționale stabilite prin lege și aplicate de Consiliul A.S.F. se fac venit la bugetul de stat în cotă de 50%, iar diferența de 50% se face venit la bugetul A.S.F.”

Art. 38. – Adaptare legislativă și abrogare

(1) La data intrării în vigoare a prezentei legi, Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 10 aprilie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

(2) Până la emiterea de către A.S.F. a reglementărilor potrivit prevederilor art. 36, reglementările emise de A.S.F. în aplicarea Legii nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în continuare, în măsura în care nu contravin prevederilor prezentei legi.

(3) Ori de câte ori prin legi și prin alte acte normative se face trimitere la prevederile referitoare la intermediarii și brokerii de asigurare și/sau de reasigurare din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, trimiterea se consideră a fi făcută la prezenta lege.

Art. 39. – Intrarea în vigoare

Prezenta lege intră în vigoare la 1 octombrie 2018.

*

* *

Prezenta lege transpune prevederile Directivei (UE) 2016/97 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 ianuarie 2016 privind distribuția de asigurări, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L, nr. 26 din 2 februarie 2016.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

**p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

**PREȘEDINTELE
SENATULUI**

CARMEN-ILEANA MIHĂLCESCU CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București,
Nr.

CERINȚE MINIME PRIVIND CUNOȘTINȚELE ȘI COMPETENȚELE PROFESIONALE

I. Riscuri aferente asigurărilor generale clasificate în clasele 1-18 din anexa nr. 1 secțiunea A din Legea nr. 237/2015:

- a) cunoștințele minime necesare privind termenii și condițiile polițelor oferite, inclusiv riscurile auxiliare, dacă sunt acoperite de aceste polițe;
- b) cunoștințele minime necesare privind dispozițiile aplicabile care reglementează distribuția de produse de asigurare, precum legislația privind protecția consumatorilor și legislația relevantă în domeniul fiscalității, social și al muncii;
- c) cunoștințele minime necesare privind gestionarea cererilor de despăgubiri;
- d) cunoștințele minime necesare privind gestionarea reclamațiilor;
- e) cunoștințele minime necesare privind evaluarea necesităților clientului;
- f) cunoștințele minime necesare privind piața asigurărilor;
- g) cunoștințele minime necesare privind standardele de deontologie profesională;
- h) competențele minime necesare în domeniul financiar.

II. Produse de investiții bazate pe asigurări:

- a) cunoștințele minime necesare privind produsele de investiții bazate pe asigurări, inclusiv termenii, condițiile, primele nete și, dacă este cazul, beneficiile garantate și negarantate;
- b) cunoștințele minime necesare privind avantajele și dezavantajele diverselor opțiuni de investiții pentru contractanți;
- c) cunoștințele minime necesare privind riscurile financiare suportate de contractanți;
- d) cunoștințele minime necesare privind polițele care acoperă riscuri asociate asigurărilor de viață și alte produse de economii;
- e) cunoștințele minime necesare privind organizarea sistemelor de pensii și beneficiile garantate de acestea;
- f) cunoștințele minime necesare privind dispozițiile aplicabile care reglementează distribuția produselor de asigurare, precum legislația privind protecția consumatorilor și legislația fiscală relevantă;

- g) cunoștințele minime necesare privind piața asigurărilor și piața produselor de economisire;
- h) cunoștințele minime necesare privind gestionarea reclamațiilor;
- i) cunoștințele minime necesare privind evaluarea necesităților clientului;
- j) gestionarea conflictelor de interese;
- k) cunoștințele minime necesare privind standardele de deontologie profesională;
- l) competențele minime necesare în domeniul financiar.

III. Riscuri aferente asigurărilor de viață clasificate potrivit anexei nr. 1, secțiunea C din Legea nr. 237/2015:

- a) cunoștințele minime necesare privind polițele, inclusiv termenii, condițiile, beneficiile garantate și, dacă este cazul, riscurile auxiliare;
- b) cunoștințele minime necesare privind organizarea sistemului de pensii din statul membru relevant și beneficiile garantate de acesta;
- c) cunoștințe privind dispozițiile aplicabile din legislația privind contractele de asigurare, protecția consumatorilor, protecția datelor, combaterea spălării banilor și, dacă este cazul, legislația relevantă din domeniul fiscal și domeniul social și al muncii;
- d) cunoștințele minime necesare privind piața asigurărilor și piața altor servicii financiare relevante;
- e) cunoștințele minime necesare privind gestionarea reclamațiilor;
- f) cunoștințele minime necesare privind evaluarea necesităților consumatorilor;
- g) gestionarea conflictelor de interese;
- h) cunoștințele minime necesare privind standardele de deontologie profesională;
- i) competențele minime necesare în domeniul financiar.